

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/839 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/840 av den 25 november 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar metoden för att beräkna och upprätthålla det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas i enlighet med artikel 9.14 i den förordningen ⁽¹⁾ 29

BESLUT

- ★ Kommissionens beslut (EU) 2023/841 av den 19 april 2023 om utnämning av kommissionens företrädare i Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets styrelse och budgetkommitté 39

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/839

av den 19 april 2023

om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Parisavtalet, som antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) (*Parisavtalet*), trädde i kraft den 4 november 2016. Parterna i Parisavtalet har enats om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå och att göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. Det åtagandet har förstärkts genom antagandet, inom ramen för UNFCCC, av klimatpakten i Glasgow den 13 november 2021, i vilken partskonferensen för UNFCCC, i sin funktion som partsmöte för Parisavtalet, konstaterar att klimatförändringarnas effekter kommer att vara mycket mindre vid en temperaturökning på 1,5 °C jämfört med 2 °C, och beslutar att göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C.
- (2) I sin globala bedömningsrapport om biologisk mångfald och ekosystemtjänster från 2019 lade den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) fram de senaste vetenskapliga rönen om den pågående utarmningen av den biologiska mångfalden i världen. Kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv (*EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030*) höjer unionens ambition när det gäller skydd och återställande av biologisk mångfald och välfungerande ekosystem. Skogar och friska marker är oerhört viktiga för den biologiska mångfalden, men även för rening av luft och vatten, bindning och lagring av koldioxid samt för tillhandahållandet av hållbart framställda

⁽¹⁾ EUT C 152, 6.4.2022, s. 192.

⁽²⁾ EUT C 301, 5.8.2022, s. 221.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 mars 2023.

träprodukter med lång livslängd. Skogarnas karaktär och funktion varierar kraftigt inom unionen, och vissa typer av skogar är mer sårbara för klimatförändringar på grund av direkta effekter, såsom torka, temperaturbetingad skogsdöd eller förändringar i ariditet. Avskogning och skogsförstörelse bidrar till den globala klimatkrisen, eftersom de ökar utsläppen av växthusgaser, bland annat till följd av skogsbränder, något som leder till att kolsänkor elimineras permanent, de drabbade områdenas resiliens mot klimatförändringar minskar och dess biologiska mångfald betydligt reduceras.

Organiskt kol i mark och kolpooler av död ved, som i många fall bidrar till markens kolpool, är också av särskilt stor betydelse i ett antal rapporteringskategorier, både för klimatåtgärder och för skydd av den biologiska mångfalden. I både kommissionens meddelande av den 16 juli 2021 om EU:s nya skogsstrategi för 2030 (*EU:s nya skogsstrategi för 2030*) och kommissionens meddelande av den 17 november 2021 om EU:s markstrategi för 2030 – Frisk mark till förmån för människor, livsmedel, natur och klimat (*EU:s markstrategi för 2030*) erkänns behovet av att skydda och förbättra kvaliteten på skogar och markecosystem i unionen samt att främja stärkta, hållbara förvaltningsmetoder som kan öka koldioxidbindningen och stärka resiliensen i skog och mark mot bakgrund av klimatkrisen och den biologiska mångfaldskrisen. Torvmarker är det största lagret av organiskt kol på land, och bättre förvaltning och skydd av torvmark är en viktig aspekt som bidrar till att begränsa klimatförändringarna och skydda den biologiska mångfalden och marken mot erosion.

- (3) Kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (*den europeiska gröna given*) utgör en utgångspunkt för unionens klimatneutralitetsmål senast 2050 och målet om att därefter uppnå negativa utsläpp såsom fastställts i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾. Den kombinerar en omfattande uppsättning ömsesidigt förstärkande åtgärder och initiativ som syftar till att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 och fastställer en ny tillväxtstrategi som syftar till att ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där den ekonomiska tillväxten är frikopplad från resursförbrukningen. Den ska också skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och konsekvenser. Samtidigt har denna omställning jämställdhetsrelaterade aspekter och påverkar även särskilt vissa missgynnade och sårbara grupper, såsom äldre, personer med funktionsnedsättning och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet. Det måste därför säkerställas att övergången är rättvis och inkluderande och att ingen lämnas utanför.
- (4) Att ta itu med klimat- och miljörelaterade utmaningar och uppnå målen i Parisavtalet står i centrum för den europeiska gröna given. Europaparlamentet begärde i sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ⁽⁵⁾ att den nödvändiga omställningen till ett klimatneutralt samhälle skulle vara slutförd senast 2050, och utlyste ett klimat- och miljönödläge i sin resolution av den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget ⁽⁶⁾. Behovet och värdet av den europeiska gröna given har bara ökat mot bakgrund av covid-19-pandemins mycket allvarliga effekter på unionsmedborgarnas hälsa och ekonomiska välstånd.
- (5) Det är viktigt att säkerställa att de åtgärder som vidtas för att uppnå målen i denna förordning eftersträvas i linje med målet att främja hållbar utveckling i enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, Parisavtalet och principen om att inte orsaka betydande skada, i relevanta fall, i den mening som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ⁽⁷⁾.
- (6) I det uppdaterade nationellt fastställda bidrag som överlämnades till UNFCCC:s sekretariat den 17 december 2020 åtog sig unionen att senast 2030 minska sina nettoutsläpp av växthusgaser i hela ekonomin med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 232, 16.6.2021, s. 28.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (7) Genom antagandet av förordning (EU) 2021/1119 har unionen genom lagstiftning fastställt målet att uppnå en balans mellan antropogena utsläpp från källor i hela ekonomin och upptag i sänkor av växthusgaser inom unionen senast 2050 och, där så är lämpligt, därefter uppnå negativa utsläpp. I den förordningen fastställs också ett bindande inhemskt unionsmål att minska nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030. Alla ekonomiska sektorer förväntas bidra till att uppnå detta mål, inbegripet sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (*LULUCF-sektorn*). I syfte att säkerställa tillräckliga ansträngningar för att minska utsläppen inom andra sektorer fram till 2030 är nettoupptagets bidrag till unionens klimatmål för 2030 begränsat till 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Inom ramen för förordning (EU) 2021/1119 bekräftade kommissionen i ett motsvarande uttalande sin avsikt att föreslå en översyn av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 ⁽⁸⁾, i enlighet med ambitionen att öka nettoupptaget av koldioxid till nivåer över 300 miljoner ton koldioxidekvivalenter inom LULUCF-sektorn senast 2030.
- (8) För att bidra till den ökade ambitionen att minska nettoutsläppen av växthusgaser från minst 40 % till minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer, och för att säkerställa att LULUCF-sektorn ger ett hållbart och förutsägbart långsiktigt bidrag till unionens klimatneutralitetsmål, bör bindande mål för ökning av nettoupptag av växthusgaser fastställas för varje medlemsstat inom LULUCF-sektorn under perioden 2026–2030, som ska leda till ett mål på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter i upptag för unionen som helhet under 2030. Den metod som används för att fastställa de nationella målen för 2030 bör ta hänsyn till skillnaden mellan unionsmålet och de genomsnittliga utsläpp och upptag av växthusgaser från åren 2016, 2017 och 2018 som rapporteras av varje medlemsstat i dess inlämning för 2020 och återspegla det nuvarande begränsningsresultatet för LULUCF-sektorn samt varje medlemsstats andel av den brukade markarealen i unionen, med beaktande av medlemsstatens förmåga att förbättra sina resultat inom sektorn genom markförvaltningsmetoder eller förändringar i markanvändningen som gynnar klimatet och den biologiska mångfalden. Om medlemsstaterna överträffar sina mål skulle detta ytterligare bidra till att uppnå unionens klimatmål.
- (9) De bindande målen för den ökade ambitionen för nettoutsläpp och nettoupptag av växthusgaser bör fastställas för varje medlemsstat enligt en linjär utvecklingsbana. Utvecklingsbanan bör ha sin startpunkt 2022 utifrån de genomsnittliga utsläpp av växthusgaser som rapporterats av den medlemsstaten under 2021, 2022 och 2023, och avslutas 2030 med det mål som fastställts för den medlemsstaten. För att säkerställa att unionens mål för 2030 uppnås kollektivt, samtidigt som hänsyn tas till variationen från år till år när det gäller utsläpp och upptag av växthusgaser inom LULUCF-sektorn, är det lämpligt att för varje medlemsstat fastställa ett åtagande om att uppnå en summa av nettoutsläpp och nettoupptag av växthusgaser för perioden 2026–2029 (*budgeten för 2026–2029*) utöver det nationella målet för 2030.
- (10) De bokföringsregler som fastställdes i artiklarna 6, 7, 8 och 10 i förordning (EU) 2018/841 var utformade för att fastställa i vilken utsträckning begränsningsresultaten inom LULUCF-sektorn skulle kunna bidra till unionens mål att till 2030 minska nettoutsläppen av växthusgaser med 40 %, vilket inte omfattade LULUCF-sektorn. För att förenkla regelverket för denna sektor bör de nuvarande bokföringsreglerna inte vara tillämpliga efter 2025, och uppfyllandet av medlemsstaternas nationella mål bör kontrolleras på grundval av rapporterade utsläpp och upptag av växthusgaser. Därigenom skulle metodologisk överensstämmelse skapas med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁹⁾, med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ⁽¹⁰⁾ och med det nya målet att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 %, vilket omfattar LULUCF-sektorn.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (11) Den 16 juni 2022 antog rådet en rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet⁽¹¹⁾, där behovet betonades av kompletterande åtgärder och av att ägna särskild uppmärksamhet åt att stödja de regioner, industrier, mikroföretag, små och medelstora företag, arbetstagare, hushåll och konsumenter som kommer att stå inför de största utmaningarna. I den rekommendationen uppmanas medlemsstaterna att överväga en rad åtgärder på områdena sysselsättning och omställningar på arbetsmarknaden, jobbskapande och entreprenörskap, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, offentlig upphandling, beskattning och sociala trygghetssystem, grundläggande tjänster och bostäder, liksom, bland annat, i syfte att stärka jämställdhet och utbildning.
- (12) Med tanke på särdragen hos LULUCF-sektorn i varje medlemsstat samt det faktum att medlemsstaterna måste förbättra sina resultat om de ska uppnå sina nationella bindande mål, bör en rad flexibilitetsmöjligheter förbli tillgängliga för medlemsstaterna, inbegripet handel med överskott och utvidgning av skogsspecifik flexibilitet, samtidigt som målens miljöintegritet respekteras.
- (13) För att bemöta osäkerheter inom LULUCF-sektorn till följd av naturliga processer bör alternativa bestämmelser för naturliga störningar (abiotiska och biotiska), såsom bränder, utbrott av skadedjur, stormar och extrema översvämningar, finnas tillgängliga 2032 för medlemsstater som har gjort sitt yttersta för att ta hänsyn till eventuella yttranden från kommissionen som riktats till dem i samband med korrigerande åtgärder som införts genom denna ändringsförordning, under förutsättning att de har uttömt all annan flexibilitet som står till deras förfogande och infört lämpliga åtgärder för att minska markens sårbarhet för sådana störningar samt att unionens mål för 2030 för LULUCF-sektorn har uppnåtts.
- (14) Dessutom bör hänsyn tas till klimatförändringarnas diffusa och långsiktiga effekter, jämfört med naturliga störningar som i allt väsentligt är mer tillfälliga och geografiskt begränsade. Detta bör också göra det möjligt att ta hänsyn till förskjutningseffekter av tidigare förvaltningsåtgärder kopplade till en andel organogena jordar på brukad mark som i några medlemsstater är exceptionellt stora jämfört med unionsgenomsnittet. De outnyttjade kompensationsmängder som finns tillgängliga enligt bilaga VII under perioden 2021–2030 bör göras tillgängliga för det ändamålet, baserat på belägg som de berörda medlemsstaterna lämnar in till kommissionen på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap och objektiva, mätbara och jämförbara indikatorer såsom ariditetsindex, i den mening som avses i Förenta nationernas konvention för att bekämpa ökenspridning i de länder som drabbats av allvarlig torka och/eller ökenspridning, särskilt i Afrika⁽¹²⁾, vilket definieras som förhållandet mellan genomsnittlig årlig nederbörd och genomsnittlig årlig evapotranspiration. Fördelningen mellan medlemsstaterna bör ske mot bakgrund av de belägg som läggs fram och på grundval av förhållandet mellan den mängd på 50 miljoner ton koldioxidekvivalenter som är tillgänglig och den totala mängd kompensation som dessa medlemsstater har begärt.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i förordning (EU) 2018/841 i fråga om fastställandet av de årliga utsläpp och upptag av växthusgaser för varje år under perioden 2026–2029, fastställda på grundval av en linjär utvecklingsbana som slutar vid målet för 2030 för medlemsstaterna, och för antagandet av närmare bestämmelser om metoden för belägg avseende klimatförändringarnas långsiktiga effekter som ligger utanför medlemsstaternas kontroll och avseende effekterna av en exceptionellt hög andel organogena jordar bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹³⁾.
- (16) Reglerna för styrning bör fastställas på ett sätt som främjar tidiga åtgärder för att uppnå unionens mellanliggande klimatmål för 2030 och unionens klimatneutralitetsmål för hela ekonomin, i enlighet med den utvecklingsbana för åren 2026–2029 som införs genom den här ändringsförordningen. Principerna i förordning (EU) 2018/842 bör gälla i tillämpliga delar, med en multiplikator som beräknas på följande sätt: 108 % av skillnaden mellan en medlemsstats budget för 2026–2029 och motsvarande nettoupptag som rapporterats kommer att läggas till den siffran som rapporterats för 2030 av den medlemsstaten. Dessutom bör eventuella underskott som varje medlemsstat har ackumulerat fram till 2030 beaktas när kommissionen lägger fram förslag för perioden efter 2030.

⁽¹¹⁾ Rådets rekommendation av den 16 juni 2022 om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet (EUT C 243, 27.6.2022, s. 35).

⁽¹²⁾ EGT L 83, 19.3.1998, s. 3.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Unionen och dess medlemsstater är parter i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ⁽¹⁴⁾ (Århuskonventionen). Offentlig granskning och tillgång till rättslig prövning är väsentliga delar av unionens demokratiska värden och verktyg för att skydda rättsstatens principer.
- (18) För att möjliggöra snabba och effektiva åtgärder bör, om kommissionen anser att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg avseende sitt mål för 2030 med beaktande av utvecklingsbanan, budgeten för 2026–2029 och flexibiliteten enligt denna förordning, en mekanism för korrigerande åtgärder tillämpas för att hjälpa den medlemsstaten att komma tillbaka till banan i riktning mot 2030 genom att säkerställa att ytterligare åtgärder vidtas, vilket leder till ökat nettoupptag av växthusgaser.
- (19) Växthusgasinventeringarna kommer att förbättras genom ökad användning av övervakningsteknik och ökad kunskap. För medlemsstater som förbättrar sina metoder för beräkning av utsläpp och upptag bör begreppet metodologisk justering införas. Följande frågor skulle till exempel kunna medföra en metodologisk justering: ändringar av rapporteringsmetoder, nya uppgifter eller korrigeringar av statistiska fel, införande av nya kolpooler eller växthusgaser, omräkning av historiska uppskattningar på grundval av nya vetenskapliga rön, i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser, införande av nya rapporteringsdelar och förbättrad övervakning av naturliga störningar. En metodologisk justering bör tillämpas på den medlemsstatens inventeringsdata om utsläpp av växthusgaser för att neutralisera den inverkan som ändringarna av metoderna har på bedömningen av det kollektiva uppnåendet av unionsmålet för 2030, i syfte att respektera miljöintegriteten.
- (20) I Europa används nationella skogsinventeringar för att tillhandahålla information för bedömningar av skogens ekosystemtjänster. Övervakningssystemet för skogsinventeringar skiljer sig åt från land till land, eftersom varje land har sitt eget system för skogsinventeringar med en egen metod. I EU:s nya skogsstrategi för 2030 betonades behovet av strategisk skogsplanering i alla medlemsstater på grundval av tillförlitlig övervakning och tillförlitliga uppgifter, transparent styrning och samordnat utbyte på unionsnivå. I detta syfte har kommissionen meddelat att den avser att lägga fram ett lagstiftningsförslag om inrättande av en unionsomfattande integrerad ram för skogsövervakning.
- (21) I syfte att ändra och komplettera icke-väsentliga delar av förordningarna (EU) 2018/841 och (EU) 2018/1999 bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera förordning (EU) 2018/841 i syfte att fastställa regler för registrering och korrekt utförande av åtgärder i det unionsregister som inrättats enligt artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999 och med avseende på ändring av del 3 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999 genom uppdatering av förteckningen över kategorier i enlighet med relevant unionslagstiftning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁵⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (22) I kommissionens meddelande av den 17 september 2020 om att höja Europas klimatambitioner för 2030 skisseras olika vägar och politiska alternativ för att nå unionens skärpta klimatmål för 2030. I meddelandet betonas att uppnåendet av klimatneutralitet betyder att unionens åtgärder kommer att behöva intensifieras avsevärt inom alla ekonomiska sektorer. Kolsänkor spelar en väsentlig roll i omställningen till klimatneutralitet i unionen, och särskilt jordbruks-, skogsbruks- och markanvändningssektorerna kan lämna ett viktigt bidrag i det sammanhanget. Om kommissionen gör en bedömning av hur förordning (EU) 2018/841 fungerar som en del av den översyn som införs genom den här ändringsförordningen och utarbetar en rapport för Europaparlamentet och rådet, bör den inkludera dels aktuella trender och framtidsprognoser för utsläpp av växthusgaser från jordbruket, dels utsläpp och upptag av växthusgaser från åkermark, betesmark och våtmarker och undersöka lagstiftningsalternativ för att säkerställa att de är förenliga med målet att uppnå långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen inom alla sektorer av ekonomin

⁽¹⁴⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽¹⁵⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål och de mellanliggande klimatmålen. Dessutom bör kommissionen särskilt beakta effekterna av skogens åldersstruktur, inbegripet när dessa effekter är kopplade till specifika krigstids- eller efterkrigsomständigheter, på ett vetenskapligt robust, tillförlitligt och transparent sätt och i syfte att säkerställa skogens långsiktiga resiliens och anpassningsförmåga.

Med beaktande av vikten av att varje sektor bidrar rättvist och att omställningen till klimatneutralitet kräver förändringar över hela det politiska spektrumet och en gemensam ansträngning inom alla sektorer av ekonomin och samhället, vilket framhålls i den europeiska gröna given, bör kommissionen vid behov lägga fram lagstiftningsförslag med fastställande av ramen för perioden efter 2030.

- (23) De förväntade antropogena förändringarna när det gäller utsläpp och upptag av växthusgaser i havsmiljön och sötvattensmiljön kan få stor betydelse och förväntas variera i framtiden till följd av ändrad användning genom till exempel planerad utbyggnad av havsbaserad energi, den potentiella ökningen av vattenbruksproduktionen och de höjda naturskyddsnivåerna som behövs för att uppfylla målen i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030. För närvarande ingår dessa utsläpp och upptag inte i de standardiserade rapporteringstabellerna till UNFCCC. Efter antagandet av rapporteringsmetoden bör kommissionen kunna överväga att rapportera om framsteg, genomförbarhet av analys och effekter av att utvidga rapporteringen till havs- och sötvattensmiljöer på grundval av de senaste vetenskapliga rönen om dessa flöden vid genomförandet av den översyn som införs genom denna ändringsförordning.
- (24) För att uppnå målet om klimatneutralitet senast 2050 och sträva efter att uppnå negativa utsläpp därefter, är det ytterst viktigt att upptagen av växthusgaser i unionen ökar kontinuerligt, samtidigt som det säkerställs att de förblir permanenta. Tekniska lösningar, såsom bioenergi med infångning och lagring av koldioxid (BECCS) samt naturbaserade lösningar för infångning och lagring av koldioxidutsläpp kan, när så är lämpligt, vara nödvändiga. Särskilt enskilda jordbrukare, mark- och skogsägare eller skogsförvaltare behöver uppmuntras att lagra mer koldioxid i sin mark och sina skogar genom att prioritera ekosystembaserade strategier och metoder som främjar biologisk mångfald, såsom naturnära skogsbruk, avsatta arealer, återställande av skogens kollager, utökning av arealen skogsjordbruk, kolinlagring i mark och återställande av våtmark samt andra innovativa lösningar. Sådana incitament ökar begränsningen av klimatförändringarna och den allmänna utsläppsminskningen i alla sektorer i bioekonomin, inbegripet genom användning av hållbara avverkade träprodukter, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Det bör vara möjligt att överväga att, inom ramen för den översyn som införs genom denna ändringsförordning, inrätta en process för att inkludera hållbara produkter för lagring av koldioxid i tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/841, så att överensstämmelse med andra unionsmål på miljöområdet och IPCC:s riktlinjer säkerställs.
- (25) Med tanke på hur viktigt det är att ge ekonomiskt stöd till mark- och skogsägare eller mark- och skogsförvaltare för att uppnå de mål som fastställs i denna ändringsförordning bör kommissionen, när den bedömer utkosten till uppdateringar av de senast anmälda integrerade nationella energi- och klimatplanerna enligt förordning (EU) 2018/1999, säkerställa att det ekonomiska stödet, inbegripet den relevanta andelen av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter från EU:s utsläppshandelssystem enligt direktiv 2003/87/EG som används för LULUCF, inriktas på styrmedel och åtgärder som är skräddarsydda för att uppnå medlemsstaternas budgetar och mål som fastställs i denna ändringsförordning. I sin bedömning bör kommissionen ägna särskild uppmärksamhet åt främjandet av ekosystembaserade strategier och behovet av att säkerställa att ytterligare upptag av växthusgaser fortsätter, med beaktande av befintlig lagstiftning.
- (26) Fastställandet av unionens mål för 2030 bygger på inventeringsdata som medlemsstaterna rapporterat för åren 2016, 2017 och 2018. Det är mycket viktigt att de inlämnade inventeringsrapporterna är robusta. Därför bör de metoder som tillämpas av medlemsstaterna kontrolleras om nettoupptaget har minskat avsevärt för åren 2016, 2017 och 2018. I enlighet med principen om öppenhet och för att öka förtroendet för de framsteg som görs i rapporteringen bör resultaten av dessa verifieringar göras tillgängliga för allmänheten. På grundval av dessa verifieringar bör kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram förslag för att säkerställa att unionen fortsätter att vara på rätt spår för att uppnå sitt mål för ett nettoupptag på 310 miljoner ton.

- (27) I syfte att fastställa utvecklingsbanorna för medlemsstaterna för perioden 2026–2029 bör kommissionen genomföra en omfattande granskning för att verifiera data från växthusgasinventeringen för åren 2021, 2022 och 2023. För det ändamålet bör en omfattande granskning genomföras under 2025, utöver de omfattande granskningar som kommissionen kommer att genomföra under 2027 och 2032 i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) 2018/1999.
- (28) Varje medlemsstats värden för krontäckning av träd enligt bilaga II till förordning (EU) 2018/841 bör anpassas till de värden som rapporterats till UNFCCC eller till förutsebara uppdateringar av dessa värden.
- (29) På grund av införandet av rapporteringsbaserade mål som en följd av denna ändringsförordning behöver utsläpp och upptag av växthusgaser beräknas med en högre grad av noggrannhet. Dessutom kommer EU:s strategi för biologisk mångfald 2030, kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 om från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem, EU:s nya skogsstrategi för 2030, EU:s markstrategi för 2030, kommissionens meddelande av den 15 december 2021 om hållbara kretslopp för kol, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁶⁾ och kommissionens meddelande av den 24 februari 2021 om att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning samtliga att kräva ökad markövervakning och därigenom bidra till att naturens koldioxidupptag i hela unionen skyddas och blir mer resilient. Övervakningen och rapporteringen av utsläpp och upptag måste i tillämpliga fall uppgraderas med hjälp av avancerad teknik tillgänglig inom ramen för unionsprogram, såsom Copernicus, och digitala data som samlas in inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, med tillämpning av den dubbla omställningen till grön och digital innovation.
- (30) Bestämmelser för kartläggning och övervakning, både på plats och genom fjärranalys, bör införas i syfte att ge medlemsstaterna möjlighet att få geografiskt explicita uppgifter för att identifiera prioriterade områden som har potential att bidra till klimatåtgärder. Som en del av en allmän förbättring av övervakningen, rapporteringen och verifieringen bör arbetet även inriktas på att harmonisera och förfina databaser över verksamhets- och utsläppsfaktorer i syfte att förbättra växthusgasinventeringarna.
- (31) Eftersom målen för denna förordning, framför allt att mot bakgrund av förordning (EU) 2021/1119 justera medlemsstaternas åtaganden för LULUCF-sektorn som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2021–2030, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (32) Förordningarna (EU) 2018/841 och (EU) 2018/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/841 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för

- a) medlemsstaternas åtaganden för sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och unionsmålet för minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2021–2025,

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- b) bokföring av utsläpp och upptag av växthusgaser inom LULUCF-sektorn och kontroll av medlemsstaternas uppfyllande av de åtaganden för perioden 2021–2025 som avses i led a,
 - c) ett unionsmål för 2030 för nettoupptag av växthusgaser inom LULUCF-sektorn,
 - d) mål för medlemsstaternas nettoupptag av växthusgaser inom LULUCF-sektorn för perioden 2026–2030.”
2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I till denna förordning och som rapporteras enligt artikel 26.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 (*) och som förekommer på medlemsstaternas territorier under perioden 2021–2025 inom någon av följande markbokföringskategorier:

- a) Markanvändning som rapporteras som åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till skogsmark (”beskogad mark”).
- b) Markanvändning som rapporteras som skogsmark som konverterats till åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark (”avskogad mark”).
- c) Markanvändning som rapporteras som något av följande (”brukad åkermark”):
 - i) åkermark som fortfarande är åkermark,
 - ii) betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till åkermark,
 - iii) åkermark som konverterats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.
- d) Markanvändning som rapporteras som något av följande (”brukad betesmark”):
 - i) betesmark som fortfarande är betesmark,
 - ii) åkermark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till betesmark,
 - iii) betesmark som konverterats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.
- e) Markanvändning som rapporteras som skogsmark som fortfarande är skogsmark (”brukad skogsmark”).
- f) Om en medlemsstat senast den 31 december 2020 har meddelat kommissionen sin avsikt att inkludera brukad våtmark i sina åtaganden enligt artikel 4.1 i denna förordning, markanvändning som rapporteras som något av följande (”brukad våtmark”):
 - Våtmark som fortfarande är våtmark.
 - Bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till våtmark.
 - Våtmark som konverterats till bebyggd mark eller övrig mark.

2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I till denna förordning, som rapporteras enligt artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och som förekommer på medlemsstaternas territorier under perioden 2026–2030, inom någon av följande markrapporteringskategorier eller -sektorer:

- a) Skogsmark.
- b) Åkermark.
- c) Betesmark.
- d) Våtmark.
- e) Bebyggd mark.
- f) Övrig mark.
- g) Avverkade träprodukter.

- h) Övrigt.
- i) Atmosfäriskt nedfall.
- j) Kväveläckage och avrinning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).”

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Led 9 ska ersättas med följande:

”9. *naturliga störningar*: icke-antropogena händelser eller omständigheter som orsakar betydande utsläpp inom LULUCF-sektorn och som ligger utanför den berörda medlemsstatens kontroll, och vars effekter på utsläpp medlemsstaten, även efter det att händelserna inträffat eller omständigheterna uppstått, objektivt sett inte kan begränsa i någon betydande omfattning.”

b) Följande led ska läggas till:

”11. *klimatförändringar*: förändringar av klimatet som direkt eller indirekt tillskrivs mänsklig verksamhet, som ändrar den globala atmosfärens sammansättning och som går utöver de naturliga klimatvariationer som observeras under jämförbara tidsperioder.”

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Åtaganden och mål

1. För perioden 2021–2025 ska varje medlemsstat, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12, 13 och 13a, säkerställa att utsläppen av växthusgaser inte överstiger upptagen av växthusgaser, beräknade som summan av de totala utsläppen och de totala upptagen inom dess territorium i alla de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1.

2. Unionsmålet för 2030 för nettouptag av växthusgaser ska vara 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av värdena för medlemsstaternas nettoutsläpp och nettouptag av växthusgaser 2030, såsom de fastställts i kolumn D i bilaga IIa, och ska bygga på genomsnittet av dess data från växthusgasinventeringen för åren 2016, 2017 och 2018 som lämnats in år 2020.

3. Varje medlemsstat ska, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12 och 13b, säkerställa att summan av dess utsläpp och upptag av växthusgaser inom dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j, som rapporteras för år 2030 i dess växthusgasinventering som lämnats in 2032, jämförd med genomsnittet av dess data från växthusgasinventeringen för åren 2016, 2017 och 2018 som lämnats in 2032, inte överstiger det mål som fastställts för medlemsstaten i kolumn C i bilaga IIa.

4. Varje medlemsstat ska säkerställa att summan av skillnaderna mellan följande led för varje år under perioden 2026–2029 inte överstiger budgeten för 2026–2029:

- a) Dess utsläpp och upptag av växthusgaser på dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j.
- b) Genomsnittsvärdet för dess data från växthusgasinventeringen för åren 2021, 2022 och 2023, som lämnats in 2032.

Budgeten för 2026–2029 ska fastställas som summan av skillnaderna för varje år under perioden 2026–2029 för den medlemsstaten mellan

- a) årliga gränsvärden för utsläpp och upptag av växthusgaser för de åren, som fastställts på grundval av en linjär utvecklingsbana mot 2030, och
- b) genomsnittsvärdet för dess data från växthusgasinventeringen för åren 2021, 2022 och 2023, som lämnats in 2025.

En medlemsstats linjära utvecklingsbana ska starta 2022 med genomsnittsvärdet av data från växthusgasinventeringen för åren 2021, 2022 och 2023, och som slutpunkt för 2030 ha det värde som erhålls genom att till genomsnittsvärdet av data från växthusgasinventeringen för åren 2016, 2017 och 2018 lägga till det värde som anges för den medlemsstaten i kolumn C i bilaga IIa.

Budgeten för 2026–2029 ska fastställas på grundval av de data från växthusgasinventeringen som lämnats in 2025, och uppfyllandet av denna budget ska bedömas på grundval av de data från växthusgasinventeringen som lämnats in 2032.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att fastställa de årliga gränsvärdena baserade på den linjära utvecklingsbanan av nettoupptag av växthusgaser för varje medlemsstat för varje år under perioden 2026–2029 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter. Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga data från växthusgasinventeringen för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporterats av varje medlemsstat.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a i denna förordning. Med avseende på dessa genomförandeakter ska kommissionen genomföra en omfattande granskning av de senaste nationella inventeringsdata som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999.

6. När medlemsstaterna antar strategier för att uppfylla sina åtaganden, mål och budgetar enligt denna artikel, ska de beakta behovet av att säkerställa en rättvis och socialt rättvis omställning för alla. Kommissionen får utfärda riktlinjer för att stödja medlemsstaterna i detta avseende.”

5. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska upprätta och upprätthålla en bokföring som ger en korrekt bild av utsläpp och upptag från de markbokföringskategorier som avses i artikel 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras bokföring och andra uppgifter som lämnas enligt denna förordning är korrekta, fullständiga, enhetliga, allmänt tillgängliga, jämförbara och transparenta. Medlemsstaterna ska ange utsläpp med ett plustecken (+) och upptag med ett minustecken (-).”

6. Artikel 6.1 och 6.2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska bokföra utsläpp och upptag från beskogad mark och avskogad mark, beräknade som de totala utsläppen och totala upptagen för vart och ett av åren under perioden 2021–2025.

2. Genom undantag från artikel 5.3, och senast 2025, får en medlemsstat, när markanvändning har konverterats från åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark till skogsmark, upp till 30 år efter dagen för den konverteringen, ändra kategoriseringen av sådan mark från mark som konverterats till skogsmark, till skogsmark som fortfarande är skogsmark, om en sådan ändring är vederbörligen motiverad på grundval av IPCC:s riktlinjer.”

7. Artikel 7.1, 7.2 och 7.3 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad åkermark, beräknade som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad åkermark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.

2. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad betesmark, beräknade som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad betesmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.

3. Under perioden 2021–2025 ska varje medlemsstat som inkluderar brukad våtmark i sina åtaganden bokföra utsläpp och upptag från brukad våtmark, beräknade som utsläpp och upptag under den perioden minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad våtmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.”
8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad skogsmark, beräknade som utsläpp och upptag under perioden 2021–2025 minus det värde som erhålls genom att den berörda medlemsstatens referensnivå för skog multipliceras med fem.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna sina nationella bokföringsplaner för skogsbruket, inklusive en föreslagen referensnivå för skog, senast den 31 december 2018 för perioden 2021–2025. Den nationella bokföringsplanen för skogsbruket ska innehålla alla de uppgifter som anges i avsnitt B i bilaga IV och ska offentliggöras, inbegripet via internet.”
- c) Punkterna 7–10 ska ersättas med följande:
- ”7. Om det behövs, på grundval av de tekniska bedömningar som utförs enligt punkt 6 första stycket och, i tillämpliga fall, de tekniska rekommendationer som utfärdas enligt punkt 6 andra stycket ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina reviderade föreslagna referensnivåer för skog senast den 31 december 2019 för perioden 2021–2025. Kommissionen ska offentliggöra de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna har meddelat kommissionen.
8. På grundval av de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna lämnat in, den tekniska bedömning som utförts enligt punkt 6 i denna artikel och, när så är tillämpligt, den reviderade föreslagna referensnivå för skog som lämnats in enligt punkt 7 i denna artikel ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa de referensnivåer för skog som ska tillämpas av medlemsstaterna under perioden 2021–2025.
9. Om en medlemsstat inte lämnar in sin referensnivå för skog till kommissionen senast de datum som anges i punkt 3 i denna artikel, och i tillämpliga fall i punkt 7 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa den referensnivå för skog som ska tillämpas av den medlemsstaten för perioden 2021–2025, på grundval av eventuella tekniska bedömningar som utförts enligt punkt 6 i den här artikeln.
10. De delegerade akter som avses i punkterna 8 och 9 ska antas senast den 31 oktober 2020 för perioden 2021–2025.”
9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. I slutet av perioden 2021–2025 får medlemsstaterna från sin bokföring för beskogad mark och brukad skogsmark exkludera växthusgasutsläpp som är en följd av naturliga störningar och som överstiger de genomsnittliga utsläppen orsakade av naturliga störningar under perioden 2001–2020, med undantag för statistiska avvikelser (*bakgrundsnivå*). Denna bakgrundsnivå ska beräknas i enlighet med denna artikel och bilaga VI.”
- b) I punkt 2 b ska året ”2030” ersättas med ”2025”.
10. Artiklarna 11, 12 och 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Flexibilitet och styrning

1. En medlemsstat får använda
- a) den allmänna flexibilitet som anges i artikel 12, och
- b) den flexibilitet som anges i artiklarna 13 och 13b, i syfte att uppfylla åtagandet, målet och budgeten som fastställs i enlighet med artikel 4.

Finland får, utöver de flexibiliteter som avses i första stycket, använda ytterligare kompensation enligt artikel 13a.

2. Om en medlemsstat inte uppfyller de övervakningskrav som fastställs i artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999, ska den centrala förvaltaren som utsetts enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG (*den centrala förvaltaren*) tillfälligt förbjuda medlemsstaten att överlåta kvantiteten enligt artikel 12.2 i den här förordningen eller att använda flexibiliteten för brukad skogsmark enligt artikel 13 i den här förordningen. Kommissionen får även tillhandahålla ytterligare tekniskt stöd till den medlemsstaten.

Artikel 12

Allmän flexibilitet

1. Om de totala utsläppen under perioden 2021–2025 överstiger de totala upptagen i en medlemsstat eller, under perioden 2026–2030, skillnaden mellan summan av utsläppen och upptagen av växthusgaser på en medlemsstats territorium och det åtagande, det mål eller den budget som fastställts för den medlemsstaten i enlighet med artikel 4 i den här förordningen är positiv, och den medlemsstaten har valt att utnyttja sin flexibilitet och har begärt att årliga utsläppstilldelningar enligt förordning (EU) 2018/842 ska strykas, ska kvantiteten av de strukna utsläppstilldelningarna beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande, sitt mål respektive sin budget, som fastställts i enlighet med artikel 4 i den här förordningen.

2. I den mån de totala upptagen under perioden 2021–2025 överstiger de totala utsläppen i en medlemsstat eller, under perioden 2026–2030, skillnaden mellan summan av utsläppen och upptagen av växthusgaser på en medlemsstats territorium och det åtagande, det mål eller den budget som fastställts för den medlemsstaten i enlighet med artikel 4 i den här förordningen är negativ, och efter avdrag för eventuella kvantiteter som beaktats enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/842, får den medlemsstaten överlåta den återstående kvantiteten upptag till en annan medlemsstat. Den överlåtna kvantiteten ska beaktas vid bedömningen av den mottagande medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande, sitt mål eller sin budget, som fastställts i enlighet med artikel 4 i den här förordningen.

3. För att undvika dubbelräkning ska den kvantitet av nettoupptag som beaktas enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/842 dras av från den kvantitet som medlemsstaten har tillgänglig för överlåtelse till en annan medlemsstat enligt punkt 2 i den här artikeln.

4. Medlemsstaterna bör använda intäkter eller motsvarande finansiella värde som genererats genom överlåtelser enligt punkt 2 för att bekämpa klimatförändringar i unionen eller i tredjeländer. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla åtgärder som vidtagits enligt denna punkt och ska offentliggöra denna information i ett lättillgängligt format.

5. En överlåtelse enligt punkt 2 får vara resultatet av ett projekt eller program för begränsning av växthusgaser som genomförs i den säljande medlemsstaten och finansieras av den mottagande medlemsstaten, under förutsättning att dubbelräkning undviks och att spårbarhet säkerställs.

Artikel 13

Flexibilitet för brukad skogsmark

1. Om de totala utsläppen i en medlemsstat under perioden 2021–2025 överstiger de totala upptagen i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1, redovisade i enlighet med denna förordning, får den medlemsstaten använda flexibiliteten för brukad skogsmark som anges i den här artikeln för att uppfylla villkoren i artikel 4.1.

2. Om resultatet av den beräkning som avses i artikel 8.1 är positivt under perioden 2021–2025, ska den berörda medlemsstaten ha rätt att kompensera för de utsläpp som motsvarar resultatet av den beräkningen, under förutsättning att

- a) medlemsstaten i sin strategi som lagts fram i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2018/1999 har inkluderat pågående eller planerade specifika åtgärder för att säkerställa att sänkor och reservoarer i skogar bevaras eller, beroende på vad som är lämpligt, förbättras, liksom information om den inverkan sådana åtgärder får på relevanta miljömål, inbegripet bland annat skydd av den biologiska mångfalden och anpassning till naturliga störningar, och

- b) de totala utsläppen inom unionen inte överstiger det totala upptaget i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1 i den här förordningen för perioden 2021–2025.

När kommissionen bedömer huruvida de totala utsläppen inom unionen överstiger de totala upptagen på det sätt som avses i första stycket b i denna punkt, ska kommissionen säkerställa att medlemsstaterna undviker dubbelräkning, i synnerhet vid utnyttjandet av sådan flexibilitet som anges i artikel 12 i den här förordningen och artikel 7.1 eller 9.2 i förordning (EU) 2018/842.

3. Den kompensation som avses i punkt 2 får endast omfatta sänkor som redovisats som utsläpp i förhållande till referensnivån för skog i den medlemsstaten och får inte, för perioden 2021–2025, överstiga 50 % av det maximala kompensationsbelopp för den berörda medlemsstaten som anges i bilaga VII.

4. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med belegg för effekterna av naturliga störningar beräknade enligt bilaga VI samt de åtgärder som de planerar att anta för att förebygga eller begränsa liknande effekter i framtiden för att de ska ha rätt till kompensation för återstående sänkor som redovisas som utsläpp i förhållande till referensnivån för skog, upp till den av andra medlemsstater outnyttjade mängden av den fulla kompensationsmängd för perioden 2021–2025 som anges i bilaga VII. Om begäran om ersättning överstiger det tillgängliga beloppet för outnyttjad kompensation, ska denna outnyttjade kompensation fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna. Kommissionen ska offentliggöra de belegg som medlemsstaterna lagt fram.”

11. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 13a

Ytterligare kompensation

1. Finland får kompensera för utsläpp av ytterligare högst 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter redovisade inom markbokföringskategorierna brukad skogsmark, avskogad mark, brukad åkermark och brukad betesmark, under perioden 2021–2025, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Finland har i sin strategi som lagts fram i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2018/1999 inkluderat pågående eller planerade specifika åtgärder för att säkerställa att sänkor och reservoarer i skogar bevaras eller, beroende på vad som är lämpligt, förbättras.
- b) De totala utsläppen inom unionen överstiger inte det totala upptaget i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2.1 i denna förordning under perioden 2021–2025.

När kommissionen bedömer huruvida de totala utsläppen inom unionen överstiger de totala upptagen på det sätt som avses i första stycket b i den här punkten, ska den säkerställa att medlemsstaterna undviker dubbelräkning, i synnerhet vid utnyttjandet av sådan flexibilitet som anges i artiklarna 12 och 13 i den här förordningen och artikel 7.1 eller 9.2 i förordning (EU) 2018/842.

2. Den ytterligare kompensationen ska begränsas till följande:

- a) Den mängd som överstiger den flexibilitet för brukad skogsmark som Finland har tillgång till under perioden 2021–2025 enligt artikel 13.
- b) De utsläpp som uppstår till följd av historisk förändring från skogsmark till en annan markanvändningskategori som inträffat senast den 31 december 2017.
- c) Den mängd som är nödvändig för efterlevnad av artikel 4.

3. Den ytterligare kompensationen får inte bli föremål för överlåtelse enligt artikel 12 i den här förordningen eller artikel 7 i förordning (EU) 2018/842.

4. Ytterligare outnyttjad kompensation inom mängden 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter i punkt 1 ska annulleras.

5. Den centrala förvaltaren ska utföra alla de åtgärder som är nödvändiga för tillämpning av punkterna 2 a, 3 och 4 i den här artikeln i det unionsregister som inrättats enligt artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999 (unionsregistret).

*Artikel 13b***Mekanism för markanvändning för perioden 2026–2030**

1. En mekanism för markanvändning motsvarande en kvantitet på högst 178 miljoner ton koldioxidekvivalenter ska inrättas i unionsregistret, med förbehåll för att det mål för unionen som anges i artikel 4.2 uppnås. Mekanismen för markanvändning ska vara tillgänglig utöver den flexibilitet som föreskrivs i artikel 12.

2. Om, under perioden 2026–2030, skillnaden mellan summan av växthusgasutsläpp och upptag på en medlemsstats territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j, och det motsvarande mål som fastställts för den medlemsstaten i enlighet med artikel 4.3 eller den budget som fastställts för den medlemsstaten i enlighet med artikel 4.4, efter det att en medlemsstat har gjort sitt yttersta för att beakta eventuella yttranden från kommissionen till medlemsstaten enligt artikel 13d, är positiv, bokförd och rapporterad i enlighet med denna förordning, får den medlemsstaten använda mekanismen i denna artikel för att uppnå det mål som fastställts i enlighet med artikel 4.3 eller dess budget som fastställts i enlighet med artikel 4.4.

3. Om resultatet av en eller båda de beräkningar som avses i punkt 2 är positivt under perioden 2026–2030 ska medlemsstaten ha rätt att använda den mekanism som anges i denna artikel för att kompensera för nettoutsläpp eller nettoupptag, eller båda, som bokförts som utsläpp i förhållande till målet för den medlemsstaten fastställt i enlighet med artikel 4.3 eller i förhållande till budgeten för den medlemsstaten fastställd i enlighet med artikel 4.4, eller båda, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Medlemsstaten har i sin uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplan som lämnats in enligt artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999 inkluderat pågående eller planerade särskilda åtgärder för att säkerställa bevarande eller förbättring, beroende på vad som är lämpligt, av alla landbaserade sänkor och reservoarer, samt för att minska markens sårbarhet för naturliga störningar.
- b) Medlemsstaten har uttömt den flexibilitet som finns tillgänglig enligt artikel 12.1 i denna förordning.
- c) Skillnaden i unionen mellan den årliga summan av alla utsläpp och upptag av växthusgaser på dess territorium och i alla de markrapporteringskategorier som avses i artikel 2.2 a–j, och unionens mål, dvs. nettoupptag 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter, är negativ 2030.

Vid bedömningen av huruvida det villkor som avses i första stycket c i denna punkt har uppfyllts inom unionen ska kommissionen inkludera upp till 30 %, men inte mer än 20 miljoner ton koldioxidekvivalenter, av det utnyttjade överskottet från medlemsstaternas åtaganden enligt artikel 4.1 från perioden 2021–2025, under förutsättning att en eller flera medlemsstater förser kommissionen med belägg för effekterna av naturliga störningar i enlighet med punkt 5 i den här artikeln. Kommissionen ska säkerställa att medlemsstaterna undviker dubbelräkning, i synnerhet vid utnyttjande av sådan flexibilitet som anges i artikel 12 i denna förordning och artikel 7.1 i förordning (EU) 2018/842.

4. Omfattningen av den kompensation som avses i punkt 3 i denna artikel får för perioden 2026–2030 inte överstiga 50 % av den högsta kompensationsmängden för den berörda medlemsstaten enligt bilaga VII.

5. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med belägg för effekterna av naturliga störningar beräknade enligt bilaga VI, i syfte att kunna få rätt till kompensation för nettoutsläpp eller nettoupptag, eller båda, som redovisats som utsläpp i förhållande till de mål som fastställts för de medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 eller i förhållande till den budget som fastställts för de medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.4, upp till den av andra medlemsstater utnyttjade mängden av den fulla kompensationsmängd för perioden 2026–2030 som anges i bilaga VII. Om begäran om ersättning överstiger den tillgängliga mängden av utnyttjad kompensation ska denna utnyttjade kompensation fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.

6. Medlemsstaterna ska ha rätt att kompensera för nettoutsläpp eller nettoupptag, eller båda, som redovisats som utsläpp i förhållande till de mål som fastställts för de medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 eller i förhållande till den budget som fastställts för de medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.4, upp till den av andra medlemsstater utnyttjade mängden av den fulla kompensationsmängd för perioden 2021–2030 som anges i bilaga VII, med beaktande av artikel 13.4 och punkt 5 i den här artikeln, förutsatt att dessa medlemsstater

- a) har uttömt sådan flexibilitet som är tillgänglig enligt artikel 12.1 och punkterna 3 och 5 i den här artikeln, och

- b) har försett kommissionen med belägg för antingen
- i) långsiktiga klimatförändringseffekter som leder till extra utsläpp eller minskande sänkor som ligger utanför deras kontroll, eller
 - ii) effekterna av att det på deras brukade markareal finns en andel organogena jordar som är exceptionellt stor jämfört med unionsgenomsnittet, som resulterar i extra utsläpp, förutsatt att dessa effekter kan tillskrivas markförvaltningsmetoder som användes innan beslut nr 529/2013/EU trädde i kraft,
- c) i sina senaste integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnats in enligt artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999 har inkluderat särskilda åtgärder för att säkerställa bevarande eller förbättring, beroende på vad som är lämpligt, av alla landbaserade sänkor och reservoarer, och för att minska markens sårbarhet för ekosystemstörningar som drivs på av klimatförändringar.
7. Den kompensationsmängd som avses i punkt 6 får inte överstiga 50 miljoner ton koldioxidekvivalenter för unionen som helhet. Om begäran om kompensation överstiger den högsta kompensationsmängd som är tillgänglig, ska den kompensationsmängden fördelas proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.
8. De belägg som avses i punkt 6 b i ska inkludera en kvantitativ bedömning av effekterna på nettoutsläpp eller nettoupptag, uttryckt i miljoner ton koldioxidekvivalenter för det drabbade området, och ska vara baserade på jämförbara och tillförlitliga kvantitativa index, på geografiskt explicita uppgifter och på bästa tillgängliga vetenskapliga rön. Dessa index, uppgifter och rön ska vara baserade på observerade förändringar som åtminstone omfattar perioden 2001–2025 och på vetenskapligt granskade prognoser och observationer för perioden 2026–2030. Dessa index, uppgifter och rön ska återspegla bakgrundsförändringar på medellång eller lång sikt när det gäller klimatkaraktistika som är relevanta för LULUCF-sektorn, såsom ariditet, medeltemperaturer, medelnederbörd, frostdygn och längden på meteorologiska torkor eller markfuktighetstorkor.
9. De belägg som avses i punkt 6 b ii ska omfatta en motivering till att andelen organogena jordar på brukad markareal för den berörda medlemsstaten överstiger unionens genomsnittliga andel för 2030. Beläggen ska inkludera en kvantitativ analys, i miljoner ton koldioxidekvivalenter, av rapporterade utsläpp som beror på förskjutningseffekter på brukade organogena jordar, baserad på granskade observationer för perioden 2026–2030, jämförbara och tillförlitliga geografiskt explicita uppgifter och på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt beträffande liknande platser i den berörda medlemsstaten. Beläggen ska också åtföljas av en beskrivning av de politiska åtgärder som för närvarande genomförs och som minimerar förskjutningseffekternas negativa inverkan på brukade organogena jordar.
10. Senast den 12 maj 2024 ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa struktur, format, tekniska detaljer och förfarande för inlämning av de belägg som avses i punkt 6 b i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16a.
11. Kommissionen ska göra de belägg som lämnats in av medlemsstaterna enligt punkt 6b offentligt tillgängliga, och får begära att en medlemsstat lämnar in ytterligare belägg om kommissionen, efter att ha kontrollerat den information som den mottagit från medlemsstaten, anser att informationen är otillräckligt motiverad eller oproportionerlig.

Artikel 13c

Styrning

Om kommissionen, efter den omfattande granskning som genomförts 2022 och med beaktande av den flexibilitet som använts enligt artiklarna 12 och 13b, konstaterar att den budget för 2026–2029 som avses i artikel 4.4 inte uppfyllts, ska en mängd som är lika med mängden ton koldioxidekvivalenter av det extra nettoutsläppet av växthusgaser, multiplicerad med faktorn 1,08, i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 15 under 2030, läggas till det värde för nettoutsläpp av växthusgaser som rapporterats av den medlemsstaten.

*Artikel 13d***Korrigerande åtgärder**

1. Om kommissionen i sin årliga bedömning enligt artikel 29 i förordning (EU) 2018/1999 konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg för att uppnå det mål som fastställts i enlighet med artikel 4.3 i den här förordningen, med beaktande av den utvecklingsbana och den budget som fastställts i enlighet med artikel 4.4 i den här förordningen samt flexibiliteten enligt den här förordningen, ska den medlemsstaten inom tre månader till kommissionen lämna in en plan för korrigerande åtgärder som inkluderar följande:

- a) En detaljerad förklaring till varför den inte gör tillräckliga framsteg.
- b) En bedömning av hur unionsfinansiering har varit till stöd i dess ansträngningar för att uppfylla sitt mål och sin budget och av hur den avser att använda sådan finansiering för att uppfylla dem.
- c) Ytterligare åtgärder som kompletterar den medlemsstatens integrerade nationella energi- och klimatplan enligt förordning (EU) 2018/1999 eller stärker dess genomförande och som medlemsstaten kommer att genomföra för att uppfylla det mål som fastställts i enlighet med artikel 4.3 eller dess budget som fastställts i enlighet med artikel 4.4 genom inhemska styrmedel och åtgärder och genomförande av unionsåtgärder, åtföljda av en detaljerad bedömning, som bygger på kvantitativa data om sådana finns tillgängliga, av det planerade nettoupptag av växthusgaser som skulle följa av dessa åtgärder.
- d) En strikt tidsplan för genomförandet av sådana åtgärder vilken gör det möjligt att bedöma de årliga framstegen.

Om en medlemsstat har inrättat ett nationellt klimatrådgivningsorgan får den rådfråga detta organ i syfte att identifiera de nödvändiga åtgärder som avses i led c.

2. Europeiska miljöbyrån ska i enlighet med sitt årliga arbetsprogram bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma sådana eventuella planer för korrigerande åtgärder.

3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. Om den berörda medlemsstaten inte följer yttrandet eller en väsentlig del av detta ska medlemsstaten i fråga lämna en motivering till kommissionen.

4. Varje medlemsstat ska göra den plan för korrigerande åtgärder som avses i punkt 1 och den eventuella motivering som avses i punkt 3 tillgängliga för allmänheten. Kommissionen ska göra sitt yttrande, som avses i punkt 3, tillgängligt för allmänheten.”

12. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 15 mars 2027 för perioden 2021–2025, och senast den 15 mars 2032 för perioden 2026–2030, ska medlemsstaterna överlämna en efterlevnadsrapport, baserad på årliga dataset, till kommissionen om mängden totala utsläpp och totala upptag under den berörda perioden för varje markbokföringskategori som anges i artikel 2.1 a–f för perioden 2021–2025 och i artikel 2.2 a–j för perioden 2026–2030, med tillämpning av de bokföringsregler som fastställs i denna förordning.

Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av

- a) styrmedel och åtgärder avseende möjliga kompromisser, inbegripet åtminstone kompromisser i förhållande till andra unionsmål och strategier på miljöområdet, såsom de som anges i det åttonde miljöhandlingsprogrammet som fastställs i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 (*), i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 och i kommissionens meddelande av den 11 oktober 2018 *En hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön*,

- b) hur medlemsstaterna har beaktat principen om att inte orsaka betydande skada vid antagandet av sina styrmedel och åtgärder för att uppfylla sitt mål som fastställts i enlighet med artikel 4.3 eller sin budget som fastställts i enlighet med artikel 4.4, i den mån det är relevant,
- c) synergier mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar, inbegripet styrmedel och åtgärder för att minska markens sårbarhet vid naturliga störningar och klimatet,
- d) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald.

Efterlevnadsrapporterna ska även, i tillämpliga fall, innehålla uppgifter om avsikten att använda den flexibilitet som avses i artikel 11 och dithörande mängder eller om användningen av sådan flexibilitet och dithörande mängder. Medlemsstaterna ska göra efterlevnadsrapporterna tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) 2018/1999.

(*) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22)."

- b) Följande punkter ska införas:

"1a. De data från växthusgasinventeringen som varje medlemsstat lämnat in och som validerats enligt artikel 38 i förordning (EU) 2018/1999 får underställas en metodologisk justering från kommissionens sida om den metod som används av medlemsstaterna har ändrats. Sådana metodologiska justeringar ska dock inte, vid bedömningen av uppfyllandet av unionsmålet för 2030, påverka värdet av nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av värdena av nettoupptagen av växthusgaser, uttryckt i kt koldioxidekvivalenter, 2030 för medlemsstaterna enligt kolumn D i bilaga IIa, eller målen i kolumn C i den bilagan.

1b. De medlemsstater som anger sin avsikt att utnyttja den flexibilitet som avses i artikel 13b.6 ska i särskilda avsnitt av rapporten beskriva de åtgärder som vidtagits för att begränsa eller vända de effekter som nämns i artikel 13b.6 b samt vilka observerade och förväntade effekter dessa åtgärder har.

1c. Kommissionen ska genomföra en omfattande granskning av efterlevnadsrapporterna, som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, för att bedöma efterlevnaden av artikel 4.

Parallellt med denna omfattande granskning ska kommissionen bedöma hur principen om att inte orsaka betydande skada har beaktats enligt punkt 1 b. I detta avseende ska kommissionen före sin första bedömning utfärda riktlinjer om tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada i enlighet med denna förordning."

- 13. Artikel 15.1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att komplettera den här förordningen i syfte att fastställa regler för registrering och korrekt utförande av följande åtgärder i unionsregistret:

- a) Registrering av mängden utsläpp och upptag för varje markbokförings- respektive rapporteringskategori i varje medlemsstat.
- b) Genomförande av eventuella metodologiska justeringar som utförts enligt artikel 14.1a.
- c) Utnyttjandet av den flexibilitet som avses i artiklarna 12, 13, 13a och 13b.
- d) Bedömning av uppfyllandet enligt artikel 13c."

14. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 44.3 i förordning (EU) 2018/1999. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

15. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Översyn

1. Denna förordning ska ses över med beaktande av bland annat

- a) internationell utveckling,
- b) ansträngningar som gjorts för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål, och
- c) unionsrätten, inbegripet om naturrestaurering.

På grundval av resultaten av den rapport som utarbetas enligt artikel 14.3 och resultaten av den bedömning som utförts enligt artikel 13.2 b eller på grundval av den verifiering som görs enligt artikel 37.4a i förordning (EU) 2018/1999 ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram förslag för att säkerställa integriteten för unionens övergripande mål för nettoupptag av växthusgaser fram till 2030 som fastställts i enlighet med artikel 4.2 i den här förordningen och målets bidrag till målen i Parisavtalet.

2. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning senast sex månader efter den första övergripande översyn som överenskommits enligt artikel 14 i Parisavtalet. Rapporten ska baseras på de senaste tillgängliga uppgifter som lämnats av medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2018/1999 och på artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (*). Med tanke på de ytterligare utsläppsminskningar och upptag av växthusgaser i unionen som krävs och strävan efter en socialt rättvis omställning, och med beaktande av behovet av ytterligare unionsstyrmedel och unionsåtgärder, ska rapporten, i förekommande fall, innehålla följande:

- a) En bedömning av effekterna av den flexibilitet som anges i artikel 11.
- b) En bedömning av denna förordnings bidrag till det klimatneutralitetsmål och de mellanliggande klimatmål som anges i förordning (EU) 2021/1119.
- c) En bedömning av denna förordnings bidrag till målen i Parisavtalet.
- d) En bedömning av social och arbetsrättslig inverkan, däribland på jämställdhet och arbetsvillkor, i medlemsstaterna både på nationell och regional nivå, som de skyldigheter som anges i denna förordning har inom de markkategorier och sektorer som omfattas av artikel 2.
- e) En bedömning av framstegen på internationell nivå när det gäller de regler som styr artikel 6.2 och 6.4 i Parisavtalet och, om så är lämpligt, förslag om ändring av denna förordning, särskilt för att undvika dubbelräkning och tillämpa motsvarande justeringar.

- f) En bedömning av nuvarande trender och framtidsprognoser avseende utsläpp och upptag av växthusgaser från åkermark, betesmark och våtmarker samt regleringsalternativ för att säkerställa att dessa trender och prognoser är förenliga med målet att uppnå långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen inom alla sektorer av ekonomin i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål och unionens mellanliggande klimatmål som anges i förordning (EU) 2021/1119.
- g) Nuvarande trender och framtidsprognoser avseende utsläpp av växthusgaser från följande rapporteringskategorier och regleringsalternativ för att säkerställa att dessa trender och prognoser är förenliga med målet att uppnå långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen inom alla sektorer av ekonomin i enlighet med unionens klimatneutralitetsmål och unionens mellanliggande klimatmål som anges i förordning (EU) 2021/1119:
- i) Enterisk fermentering.
 - ii) Gödselhantering.
 - iii) Risodling.
 - iv) Jordbruksmark.
 - v) Föreskriven bränning av savanner.
 - vi) Förbränning av jordbruksrester på plats.
 - vii) Kalkning.
 - viii) Tillförsel av urea.
 - ix) Andra kolhaltiga gödselmedel.
 - x) Övrigt.

Rapporten ska, i förekommande fall, beakta effekterna av skogens åldersstruktur, inbegripet i fall då dessa effekter är kopplade till specifika krigstids- eller efterkrigsomständigheter, på ett vetenskapligt robust, tillförlitligt och transparent sätt och i syfte att säkerställa skogens långsiktiga motståndskraft och anpassningsförmåga.

Rapporten får också, efter antagandet av en lämplig vetenskapligt baserad rapporteringsmetod och på grundval av framstegen i rapporteringen och den senaste tillgängliga vetenskapliga informationen, bedöma genomförbarhet av analys och effekter av rapportering om utsläpp och upptag av växthusgaser från ytterligare sektorer, såsom havs- och sötvattenmiljöer, samt relevanta regleringsalternativ.

Efter rapporten och med beaktande av vikten av att varje sektor bidrar rättvist till unionens klimatneutralitetsmål och unionens mellanliggande klimatmål enligt förordning (EU) 2021/1119 ska kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram lagstiftningsförslag. Förslagen får särskilt innehålla unionens och medlemsstaternas mål för utsläpp och upptag av växthusgaser, med vederbörlig hänsyn tagen till eventuella underskott som enskilda medlemsstater kan ha ackumulerat fram till 2030.

Det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, som inrättats enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 (**) (*det rådgivande organet*), får på eget initiativ tillhandahålla vetenskaplig rådgivning eller utfärda rapporter om unionens åtgärder, klimatmål, årliga utsläpps- och upptagsnivåer och flexibilitet inom ramen för denna förordning. Kommissionen ska beakta det rådgivande organets relevanta rådgivning och rapporter, särskilt när det gäller framtida åtgärder som syftar till ytterligare utsläppsminskningar och upptagsökningar i de delsektorer som omfattas av den här förordningen.

3. Inom tolv månader efter ikraftträdandet av en lagstiftningsakt som berör ett unionsregelverk för certifiering av koldioxidupptag ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjliga fördelar och kompromisser när det gäller att i tillämpningsområdet för denna förordning inkludera hållbart framställda produkter för lagring av koldioxid med lång livslängd som har en nettopositiv koldioxidlagringseffekt. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur direkta och indirekta utsläpp och upptag av växthusgaser relaterade till dessa produkter, såsom de som härrör från förändrad markanvändning och därav följande risker för läckage av relaterade utsläpp, ska beaktas,

liksom eventuella fördelar och kompromisser med andra av unionens miljömål, särskilt målen för biologisk mångfald. Vid behov får rapporten innehålla överväganden om en process för att inkludera hållbara produkter för lagring av koldioxid i denna förordnings tillämpningsområde, på ett sätt som är förenligt med unionens övriga miljömål samt IPCC:s riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet. Kommissionens rapport får vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning i enlighet med detta.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 401/2009 av den 23 april 2009 om Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning (EUT L 126, 21.5.2009, s. 13)."

16. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till denna ändringsförordning.
17. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilaga II till denna ändringsförordning.
18. I bilaga III ska uppgifterna om Förenade kungariket utgå.
19. Texten i bilaga III till denna ändringsförordning ska införas som bilaga IIa.
20. I del C i bilaga IV ska uppgifterna om Förenade kungariket utgå.
21. Bilaga VI ska ändras i enlighet med bilaga IV till denna ändringsförordning.
22. I bilaga VII ska uppgifterna om Förenade kungariket utgå.

Artikel 2

Förordning (EU) 2018/1999 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

"63. *geografiskt informationssystem*: ett datasystem som kan samla in, lagra, analysera och visa geografiskt baserad information.

64. *geospatial ansökan*: ett elektroniskt ansökningsformulär som innehåller en it-applikation som bygger på ett geografiskt informationssystem som gör det möjligt för stödmottagarna att geografiskt deklarerat jordbruksföretagens jordbruksskiften och icke-jordbruksarealer för vilka stöd begärts."

2. I artikel 4 a.1 ska led ii ersättas med följande:

"ii) Medlemsstatens åtaganden och nationella mål för nettoupptag av växthusgaser enligt artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EU) 2018/841."

3. I artikel 9.2 ska följande led läggas till:

"e) överensstämmelse mellan relevanta finansieringsåtgärder, inbegripet den relevanta andelen intäkter från auktionering av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem enligt direktiv 2003/87/EG som används för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, unionsstöd och användning av unionsmedel, såsom instrument inom den gemensamma jordbrukspolitik, styrmedel och åtgärder, med avseende på uppfyllandet av medlemsstaternas åtaganden, mål och budgetar som fastställts i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2018/841."

4. I artikel 26.6 ska följande led läggas till:

"c) ändra del 3 i bilaga V för att uppdatera förteckningen över kategorier i enlighet med relevant unionslagstiftning."

5. I artikel 37 ska följande punkt införas:

”4a. Om kommissionen vid den inledande kontroll som utförs enligt punkt 4 i denna artikel konstaterar en skillnad mellan det årliga genomsnittet av nettoupptag under de år som anges i artikel 4.2 i förordning (EU) 2018/841 som rapporterats av en medlemsstat vid inlämningen för 2020 och 2023 eller någon efterföljande inlämning av växthusgasinventeringen som är större än 500 kt koldioxidekvivalenter, ska kommissionen verifiera

- a) att inlämnade uppgifter är transparenta, korrekta, konsistenta, jämförbara och fullständiga, och
- b) att LULUCF-rapportering utförs på ett sätt som är förenligt med UNFCCC:s vägledande dokumentation eller unionsreglerna.

Kommissionen ska göra resultaten av verifieringen allmänt tillgängliga.”

6. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Under 2025 ska kommissionen genomföra en omfattande granskning av de nationella inventeringsdata som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 26.4 i denna förordning, i syfte att fastställa medlemsstaternas årliga mål för nettominskning av växthusgasutsläppen enligt artikel 4.3 i förordning (EU) 2018/841 och för att fastställa medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar enligt artikel 4.3 i förordning (EU) 2018/842.”

b) I punkt 2 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Den omfattande granskning som avses i punkterna 1 och 1a ska inbegripa”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När kommissionen har avslutat den omfattande granskning som genomförts enligt punkt 1 i denna artikel, ska den genom genomförandeakter fastställa den totala mängd utsläpp för de relevanta åren som framgår av korrigerade inventeringsdata för varje medlemsstat, uppdelat mellan utsläppsdata som är relevanta för tillämpningen av artikel 9 i förordning (EU) 2018/842 och utsläppsdata som avses i del 1 punkt c i bilaga V till den här förordningen, samt fastställa den totala mängd utsläpp och upptag som är relevanta för tillämpningen av artikel 4 i förordning (EU) 2018/841.”

7. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga V till denna ändringsförordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 19 april 2023.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

J. ROSWALL

Ordförande

BILAGA I

I bilaga I till förordning (EU) 2018/841 ska avsnitt B ersättas med följande:

”B. Kolpooler som avses i artikel 5.4:

- a) Levande biomassa.
- b) Förna. ⁽¹⁾
- c) Död ved.¹
- d) Dött organiskt material. ⁽²⁾
- e) Mineraljordar.
- f) Organogena jordar.
- g) Avverkade träprodukter upptagna i markbokföringskategorierna beskogad mark och brukad skogsmark.”

⁽¹⁾ Endast tillämpligt på beskogad mark och brukad skogsmark.

⁽²⁾ Endast tillämpligt på avskogad mark, brukad åkermark, brukad betesmark och brukad våtmark.

BILAGA II

Bilaga II till förordning (EU) 2018/841 ska ändras på följande sätt:

1. Uppgifterna avseende Spanien, Slovenien och Finland ska ersättas med följande:

"Medlemsstat	Areal (ha)	Krontäckning i %	Trädhöjd (m)
Spanien	1,0	20 Från och med inlämningen av växthusgasinventeringen 2028: 10	3
Slovenien	0,25	10	5
Finland	0,25	10	5"

2. Uppgifterna om Förenade kungariket ska utgå.
-

BILAGA III

”BILAGA IIa

Unionsmålet (kolumn D), genomsnittliga data från växthusgasinventeringen för åren 2016, 2017 och 2018 (kolumn B) och medlemsstaternas nationella mål (kolumn C) enligt artikel 4.3 som ska uppnås 2030

A	B	C	D
Medlemsstat	Genomsnittliga data från växthusgasinventeringen för åren 2016, 2017 och 2018 (kt koldioxidekvivalenter), data inlämnade 2020	Medlemsstaternas mål, 2030 (kt koldioxidekvivalenter)	Värde av nettoupptaget av växthusgaser (ton koldioxidekvivalenter) 2030, data inlämnade 2020 (kolumnerna B+C)
Belgien	- 1 032	- 320	- 1 352
Bulgarien	- 8 554	- 1 163	- 9 718
Tjeckien	- 401	- 827	- 1 228
Danmark	5 779	- 441	5 338
Tyskland	- 27 089	- 3 751	- 30 840
Estland	- 2 112	- 434	- 2 545
Irland	4 354	- 626	3 728
Grekland	- 3 219	- 1 154	- 4 373
Spanien	- 38 326	- 5 309	- 43 635
Frankrike	- 27 353	- 6 693	- 34 046
Kroatien	- 4 933	- 593	- 5 527
Italien	- 32 599	- 3 158	- 35 758
Cypern	- 289	- 63	- 352
Lettland	- 6	- 639	- 644
Litauen	- 3 972	- 661	- 4 633
Luxemburg	- 376	- 27	- 403
Ungern	- 4 791	- 934	- 5 724
Malta	4	- 2	2
Nederländerna	4 958	- 435	4 523
Österrike	- 4 771	- 879	- 5 650
Polen	- 34 820	- 3 278	- 38 098
Portugal	- 390	- 968	- 1 358
Rumänien	- 23 285	- 2 380	- 25 665
Slovenien	67	- 212	- 146
Slovakien	- 6 317	- 504	- 6 821
Finland	- 14 865	- 2 889	- 17 754
Sverige	- 43 366	- 3 955	- 47 321
EU-27/Unionen	- 267 704	- 42 296	- 310 000”

BILAGA IV

Bilaga VI till förordning (EU) 2018/841 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Samlade uppskattningar av årsutsläpp för dessa typer av naturliga störningar för perioden 2001–2020, förtecknade per markbokföringskategori för perioden 2021–2025 och per markrapporteringskategori för perioden 2026–2030.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Efter beräkning av bakgrundsivån enligt punkt 2 i denna bilaga får mängden utsläpp, om utsläppen under ett visst år under perioden 2021–2025 för markbokföringskategorierna beskogad mark och brukad skogsmark enligt artikel 2.1 överstiger bakgrundsivån plus en marginal, uteslutas i enlighet med artikel 10. Marginalen ska motsvara en sannolikhetsnivå på 95 %.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Följande utsläpp får inte uteslutas vid tillämpning av artikel 10:

a) Utsläpp till följd av verksamheter avseende slutavverkning och tidigarelagd avverkning som skett på markområdena efter det att naturliga störningar förekommit.

b) Utsläpp till följd av föreskriven bränning som skett på markområdena under något år under perioden 2021–2025.

c) Utsläpp på mark som varit föremål för avskogning efter förekomst av naturliga störningar.”

d) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska utgå.

ii) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) Bevis för att ingen avskogning har skett under den återstående delen av perioden 2021–2025 på markområden som påverkats av naturliga störningar och beträffande vilka utsläpp uteslutits från bokföringen.

c) En beskrivning av kontrollerbara metoder och kriterier som kommer att användas för att identifiera avskogning på dessa markområden under de efterföljande åren under perioden 2021–2025.”

iii) Leden d och e ska utgå.

e) Följande punkt ska läggas till:

”6. Informationskrav enligt artikel 10.2 samt artiklarna 13 och 13b innefattar följande:

a) Identifiering av alla markområden som påverkats av naturliga störningar under det aktuella året, inbegripet deras geografiska läge, störningsperiod och typerna av naturliga störningar.

b) Om möjligt, en beskrivning av åtgärder som medlemsstaten vidtog för att förhindra eller begränsa de naturliga störningarnas effekter.

c) Om möjligt, en beskrivning av åtgärder som medlemsstaten vidtog för att återställa de markområden som påverkats av de naturliga störningarna.”

BILAGA V

I bilaga V till förordning (EU) 2018/1999 ska del 3 ersättas med följande:

"Del 3**Metoder för övervakning och rapportering inom LULUCF-sektorn**

För övervakning och rapportering inom LULUCF-sektorn ska medlemsstaterna använda geografiskt explicita uppgifter om ändrad markanvändning i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser. Kommissionen ska förse medlemsstaterna med adekvat stöd för att säkerställa att insamlade data är konsistenta och transparenta. Medlemsstaterna uppmanas att utforska synergier och möjligheter att konsolidera rapporteringen med andra relevanta politikområden och sträva efter växthusgasinventeringar som möjliggör interoperabilitet med relevanta elektroniska databaser och geografiska informationssystem, inbegripet

- a) Ett system för övervakning av markanvändningsenheter med mark med stora kollager, i den mening som avses i artikel 29.4 i direktiv (EU) 2018/2001.
- b) Ett system för övervakning av skyddade markanvändningsenheter, definierat som mark som omfattas av en eller flera av följande kategorier:
 - Mark av stort värde för den biologiska mångfalden i den mening som avses i artikel 29.3 i direktiv (EU) 2018/2001.
 - Områden av gemenskapsintresse som antagits och särskilda bevarandeområden som utsetts i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 92/43/EEG (*) samt markenheter utanför dessa som omfattas av skydds- och bevarandeåtgärder enligt artikel 6.1 och 6.2 i det direktivet för att uppfylla bevarandemålen för området.
 - Parningsplatser och rastplatser för de arter som förtecknas i bilaga IV till direktiv 92/43/EEG, vilka omfattas av skyddsåtgärder enligt artikel 12 i det direktivet.
 - De livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG och de livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga II till direktiv 92/43/EEG som finns utanför områden av gemenskapsintresse eller särskilda bevarandeområden och som bidrar till att dessa livsmiljöer och arter uppnår gynnsam bevarandestatus enligt artikel 2 i det direktivet, eller som kan bli föremål för förebyggande och avhjälpande åtgärder enligt direktiv 2004/35/EG (**).
 - Särskilda skyddsområden som klassificerats enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG (***) och de markenheter utanför dessa som är föremål för skydds- och bevarandeåtgärder enligt artikel 4 i direktiv 2009/147/EG och artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG för att uppfylla bevarandemålen för området.
 - Markenheter som omfattas av åtgärder för bevarande av fågelarter som rapporterats inte ha säker status enligt artikel 12 i direktiv 2009/147/EG i syfte att uppfylla kravet i artikel 4.4 andra meningen i det direktivet att sträva efter undvikande av förorening eller försämring av livsmiljöer eller i syfte att uppfylla kravet i artikel 3 i det direktivet att skydda och bevara en tillräcklig mångfald och tillräckligt stora områden av livsmiljöer för fågelarter.
 - Andra livsmiljöer som medlemsstaten utser för ändamål som motsvarar dem som fastställs i direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG.
 - Markenheter som är föremål för åtgärder som krävs för att skydda och säkerställa att den ekologiska statusen i de ytvattenförekomster som avses i artikel 4.1 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (****) inte försämras.
 - Naturliga flodslätter eller områden för att hålla kvar vatten som skyddas av medlemsstaterna i samband med hantering av översvämningsrisker enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG (*****).
 - De skyddade områdena utses av medlemsstaterna i syfte att uppnå målen för skyddade områden.

- c) Ett system för övervakning av markanvändningsenheter som är föremål för återställande, definierat som mark som omfattas av en eller flera av följande kategorier:
- Områden av gemenskapsintresse, särskilda bevarandemråden och särskilda skyddsområden enligt led b, tillsammans med de markenheter utanför dessa som konstaterats vara i behov av återställande- eller kompensationsåtgärder i syfte att uppfylla bevarandemålen för området.
 - De livsmiljöer för vilda fågelarter som avses i artikel 4.2 i direktiv 2009/147/EG eller förtecknas i bilaga I till det direktivet, vilka påträffas utanför särskilda skyddsområden och har konstaterats vara i behov av återställningsåtgärder enligt direktiv 2009/147/EG.
 - De livsmiljöer som förtecknas i bilaga I till direktiv 92/43/EEG och de livsmiljöer för arter som förtecknas i bilaga II till det direktivet utanför områdena av gemenskapsintresse eller särskilda bevarandemråden och konstaterats vara i behov av återställningsåtgärder i syfte att uppnå gynnsam bevarandestatus enligt direktiv 92/43/EEG eller konstaterats vara i behov av korrigerande åtgärder enligt artikel 6 i direktiv 2004/35/EG.
 - Områden som konstaterats vara i behov av återställande eller som omfattas av åtgärder för att säkerställa att de inte försämras enligt en naturåterställningsplan som är tillämplig i en medlemsstat.
 - Markenheter som omfattas av åtgärder som krävs för att återställa en god ekologisk status hos de ytvattenförekomster som avses i artikel 4.1 a iii i direktiv 2000/60/EG, eller åtgärder som krävs för att återställa sådana vattenförekomster till hög ekologisk status om detta krävs enligt lag.
 - Markenheter som omfattas av åtgärder för rekreation och restaurering av våtmarksområden enligt del B led vii) i bilaga VI till direktiv 2000/60/EG.
 - Områden i behov av återställande av ekosystem för att uppnå ett ekosystem i gott tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*****).
- d) Ett system för övervakning av följande markanvändningsenheter med hög risk för påverkan av klimatförändringar:
- Områden som omfattas av kompensation enligt artikel 13b.5 och 13b.6 i förordning (EU) 2018/841.
 - De områden som avses i artikel 5.1 i direktiv 2007/60/EG.
 - Områden som i medlemsstaternas nationella anpassningsstrategi identifierats som områden med höga naturliga risker och risker orsakade av människan, vilka är föremål för klimatrelaterade åtgärder för katastrofriskreducering.
- e) Ett system för övervakning av markens kollager, bland annat med hjälp av årliga dataset från den statistiska ramundersökningen av markanvändning och marktäckning (Lucas).

Växthusgasinventeringen ska möjliggöra utbyte och integration av data mellan de elektroniska databaserna och de geografiska informationssystemen för att underlätta jämförbarhet och tillgänglighet för allmänheten.

För perioden 2021–2025 ska medlemsstaterna använda åtminstone Tier 1-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella växthusgasinventeringar, med undantag för en kolpool som svarar för minst 25 % av utsläppen eller upptagen i en käll- eller sänkkategori som prioriteras i en medlemsstats nationella inventeringssystem därför att dess uppskattning har en betydande inverkan på ett lands totala inventering av absoluta utsläpp och upptag av växthusgaser, på trenden för utsläpp och upptag eller på osäkerheten när det gäller utsläpp och upptag i markanvändningskategorierna, i vilket fall åtminstone Tier 2-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser ska användas.

Från och med inlämningen av växthusgasinventeringen 2028 ska medlemsstaterna tillämpa åtminstone Tier 2-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella växthusgasinventeringar. Medlemsstaterna ska så tidigt som möjligt och senast från och med inlämningen av växthusgasinventeringen 2030 tillämpa Tier 3-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella växthusgasinventeringar för alla uppskattningar av utsläpp och upptag för kolpooler som ingår i områden med markanvändningsenheter med mark med stora kollager som avses i led a, områden med markanvändningsenheter under skydd eller under återställande, som avses i leden b och c, och markanvändningsområden med hög framtida risk för påverkan av klimatförändringar som avses i led d.

Trots vad som sägs i föregående stycke ska medlemsstaterna, om det område som ingår i någon av de kategorier som förtecknas i leden a–d utgör mindre än 1 % av den areal brukad mark som rapporterats av medlemsstaten, åtminstone tillämpa Tier 2-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

(*) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

(*****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/840

av den 25 november 2022

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar metoden för att beräkna och upprätthålla det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas i enlighet med artikel 9.14 i den förordningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132⁽¹⁾, särskilt artikel 9.15 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) Det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas av centrala motparter i krislägen bör fastställas med beaktande av särdragen hos varje enskild central motpart.
- (2) Metoden för att beräkna det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas av en central motpart efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse bör därför göra det möjligt att skilja mellan centrala motparter med en komplex riskprofil, där beloppet för ytterligare förfinansierade avsatta egna medel bör vara högre, och centrala motparter med mindre komplexa riskprofiler eller mer konservativ riskhantering, där beloppet för ytterligare förfinansierade avsatta egna medel bör vara lägre.
- (3) Metoden för att beräkna det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas av en central motpart efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse bör innehålla tillräckligt tydliga och objektiva parametrar för att undvika bedömningsproblem och den bör vara sådan att alla centrala motparter kan tillämpa den på ett enhetligt sätt. Parametrarna bör också göra det möjligt att anpassa det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel till den centrala motpartens struktur och interna organisation, verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt strukturen för incitament hos dess aktieägare, ledning och clearingmedlemmar, och kunderna till dessa clearingmedlemmar. Varje parameter bör tilldelas ett värde uttryckt i procentenheter. Summan av alla parametrar bör ge den procentnivå av den centrala motpartens riskbaserade kapital som används som ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel, som ska användas av centrala motparter efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse.

(¹) EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

- (4) För att ta hänsyn till en central motparts struktur och interna organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet bör den centrala motparten bedöma typ och komplexitet för de tillgångsklasser som clearas, antal och komplexitet för sina beroendeförhållanden gentemot andra finansmarknadsinfrastrukturer och finansinstitut, effektiviteten i sin interna organisation, riskhanteringsramens robusthet och antalet väsentliga pågående korrigerande åtgärder till följd av anmärkningar från den behöriga myndigheten.
- (5) För att ta hänsyn till strukturen för incitament hos aktieägare, ledning och clearingmedlemmar, och clearingmedlemmars kunder, bör en central motpart bedöma de risker som är kopplade till sitt direkta eller indirekta ägande och sin kapitalstruktur, de finansiella incitament som ingår i ersättningen till företagsledningen samt clearingmedlemmarnas och kundernas deltagande i den centrala motpartens riskhantering.
- (6) Centrala motparter bör regelbundet se över det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel för att säkerställa att detta belopp ligger kvar på en lämplig nivå, bland annat efter en väsentlig ändring av en central motparts riskbaserade kapitalkrav som beräknas i enlighet med artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽²⁾.
- (7) För att undvika onödiga bördor bör en central motpart inte vara skyldig att göra beräkningen på grundval av metodens specifika parametrar om den beslutar att frivilligt tillämpa det maximala beloppet för ytterligare förfinansierade avsatta egna medel på 25 %.
- (8) Det är viktigt att det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel fördelas rättvist i en obeståndssituation. Centrala motparter som har inrättat fler än en obeståndsfond för de olika klasser av finansiella instrument som de clearar bör därför fördela det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel till varje obeståndsfond i proportion till dess storlek. I en icke-obeståndssituation bör hela beloppet av ytterligare förfinansierade avsatta egna medel vara tillgängligt för att täcka förluster.
- (9) Det ytterligare belopp av avsatta egna medel som ska användas av centrala motparter efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse bör återspegla den relativa vikten av olika parametrar som beaktar den centrala motpartens interna organisation, verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt strukturen för dess intressenters incitament till att uppmuntra till en starkt riskhantering. Utan att det påverkar de lägsta och högsta procentsatser som ska tillämpas för att fastställa det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel bör därför beräkningen av den procentsats som ska tillämpas för att fastställa det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel vara den kumulativa summan av alla procentenheter som tilldelats varje parameter. Den procentsats som ska tillämpas för varje parameter bör vara summan av de relevanta kvantitativa indikatorerna. De huvudsakliga parametrarna för bedömningen av en central motparts risker och komplexitet bör ha ett brett intervall för kvantitativa indikatorer, medan de parametrar som gäller en specifik riskaspekt hos den centrala motparten bör ha ett snävare intervall.
- (10) Metoden för att upprätthålla de ytterligare förfinansierade avsatta egna medlen bör göra det möjligt för centrala motparter att dämpa effekterna av kravet på sådana ytterligare medel genom att göra det möjligt att investera dessa ytterligare medel i andra tillgångar än de som ingår i de centrala motparternas investeringspolicy som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 648/2012, förutsatt att dessa centrala motparter har inrättat lämpliga förfaranden för att tillämpa återhämtningsåtgärder för att minska risken för att sådana tillgångar inte är omedelbart tillgängliga.
- (11) Det är nödvändigt att dämpa de effekter som de ytterligare förfinansierade avsatta egna medlen har på centrala motparter. Centrala motparter investeringsmöjligheter för att upprätthålla de ytterligare förfinansierade avsatta egna medlen bör därför delvis vara i linje med de tillgångar som centrala motparter godtar från sina clearingmedlemmar. Ett sådant tillvägagångssätt skulle fortfarande garantera att centrala motparter har en lämplig ram och lämpliga förfaranden för att hantera de risker som är förknippade med dessa tillgångar och deras likvidation i en stressituation. Vissa tillgångar som är godtagbara som säkerhet bör dock även fortsättningsvis inte ingå bland godtagbara investeringar, eftersom de inte kan anses vara tillräckligt likvida eller eftersom de skulle exponera den centrala motpartens egna medel för alltför stora kredit- och marknadsrisker och därför inte kan anses lämpliga som investering för en central motpart.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (12) Om det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som investerats i andra tillgångar än de som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 648/2012 inte är omedelbart tillgängligt bör centrala motparter, efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse, informera sin behöriga myndighet och sina clearingmedlemmar om detta. I sådana fall bör centrala motparter ha rätt att täcka det ej tillgängliga ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel genom att begära finansiella bidrag från de clearingmedlemmar som inte är på obestånd. Sådana bidrag bör lämnas enligt en fördelning som är rättvis och proportionerlig.
- (13) Centrala motparter bör ersätta clearingmedlemmarna som inte är på obestånd för det finansiella bidrag som dessa clearingmedlemmar har lämnat för att täcka det ej tillgängliga ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel. För att begränsa exponeringen för centrala motparter som inte är på obestånd, och för att säkerställa att de kan klara eventuella framtida kontantbidrag, bör sådan återbetalning göras inom rimlig tid, kontant och i samma valuta som det finansiella bidraget lämnades i. Ersättningen bör betalas ut först efter det att de centrala motparterna har fullgjort sina övriga betalningsskyldigheter. Om återbetalningen inte görs inom rimlig tid bör centrala motparter, som ett incitament att betala tillbaka de utestående beloppen, vara skyldiga att betala en årlig ränta på dessa belopp.
- (14) Med tanke på att bevara unionens centrala motparter internationella konkurrenskraft analyserade Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) vid utarbetandet av förslaget till tekniska tillsynsstandarder tillämpliga regler och praxis för centrala motparter från tredjeland, och även den internationella utvecklingen när det gäller återhämtning och resolution av centrala motparter. Mot bakgrund av dessa analyser kom Esma fram till att den föreslagna metoden för att beräkna ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel för centrala motparter i unionen inte bör inverka negativt på konkurrenskraften hos internationellt verksamma centrala motparter i unionen.
- (15) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Esma har överlämnat till kommissionen.
- (16) Esma har utarbetat förslaget till tekniska standarder i samarbete med Europeiska bankmyndigheten och efter samråd med Europeiska centralbankssystemet. Esma har i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ genomfört öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna och begärt in råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beräkning och fördelning av det ytterligare beloppet av den centrala motpartens förfinansierade avsatta egna medel

1. Centrala motparter ska beräkna det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som avses i artikel 9.14 i förordning (EU) 2021/23 genom att multiplicera de riskbaserade kapitalkrav som beräknats i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013⁽⁴⁾ med procentnivån "P" av det ytterligare belopp av de centrala motparternas förfinansierade avsatta egna medel som fastställts i enlighet med artikel 2.
2. Centrala motparter ska se över fastställandet av procentnivån och det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel som beräknats i enlighet med punkt 1 efter varje väsentlig förändring av sina riskbaserade kapitalkrav som beräknats i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012, och minst en gång om året.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn för kapitalkrav för centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 37).

3. Centrala motparter som beslutar att frivilligt tillämpa den högsta procentsatsen på 25 % för att beräkna det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som avses i artikel 9.14 i förordning (EU) 2021/23 ska inte vara skyldiga att fastställa den procentnivå som avses i artikel 2 i den här förordningen.

4. Centrala motparter som har inrättat fler än en obeståndsfond för de olika klasser av finansiella instrument som de clearar ska fördela det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel som beräknats i enlighet med punkt 1 till var och en av obeståndsfonderna i proportion till varje obeståndsfonds storlek. Centrala motparter ska ange fördelningen separat i sina balansräkningar. Centrala motparter ska använda de ytterligare belopp som fördelats till en obeståndsfond till obeståndssituationer som uppstår inom de marknadssegment som fonden avser. I fall av en icke-obeståndshändelse ska centrala motparter fördela hela beloppet av det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som beräknats i enlighet med punkt 1 till de förluster som uppstått till följd av icke-obeståndshändelsen.

Artikel 2

Fastställande av procentnivån av det ytterligare beloppet av den centrala motpartens förfinansierade avsatta egna medel

Centrala motparter ska beräkna procentnivån av det ytterligare beloppet av den centrala motpartens förfinansierade avsatta egna medel som avses i artikel 1.1 i enlighet med de formler som anges i bilagan.

Artikel 3

Upprätthållande av det ytterligare beloppet av den centrala motpartens förfinansierade avsatta egna medel

1. Centrala motparter ska omedelbart skriftligen underrätta sin behöriga myndighet om det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel sjunker så att det ligger under det nödvändiga ytterligare belopp som beräknats i enlighet med artikel 1.1, och i händelse av efterföljande minskningar av det ytterligare beloppet. Den skriftliga underrättelsen ska i detalj ange det återstående ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel och informera den behöriga myndigheten om huruvida någon ytterligare minskning av detta belopp kan förväntas under de fem bankdagarna efter den underrättelsen. Den skriftliga underrättelsen ska också förklara varför det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel har sjunkit under det nödvändiga ytterligare beloppet och utförligt beskriva åtgärderna och tidsplanen för komplettering av detta belopp.

2. Centrala motparter ska endast använda restbeloppet av det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel för tillämpningen av artikel 9.14 i förordning (EU) 2021/23 om en eller flera clearingmedlemmar därefter hamnar på obestånd eller en icke-obeståndshändelse inträffar innan den berörda centrala motparten har kompletterat hela det ytterligare beloppet av sina förfinansierade avsatta egna medel, beräknat i enlighet med artikel 1.1.

3. Centrala motparter ska fylla på det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel senast 20 arbetsdagar efter den första skriftliga underrättelse som avses i punkt 1.

4. Om procentnivån som fastställts i enlighet med artikel 2 är högre än 10 % får centrala motparter investera det överskjutande nödvändiga beloppet av ytterligare förfinansierade avsatta egna medel i guld och i finansiella instrument som anses vara mycket likvida säkerheter i enlighet med artikel 46.1 i förordning (EU) nr 648/2012, förutsatt att

a) sådana tillgångar ingår i den centrala motpartens policy för säkerheter,

b) sådana tillgångar inte är bankgarantier, derivat eller aktier,

c) de berörda centrala motparterna har inrättat de förfaranden som anges i artikel 4 och artikel 5 i denna förordning.

Artikel 4

Förfarande för tillämpning av återhämtningsåtgärder om det ytterligare beloppet inte är omedelbart tillgängligt

1. Centrala motparter ska omedelbart underrätta sin behöriga myndighet och sina clearingmedlemmar om att det ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel som beräknats i enlighet med artikel 1 inte är omedelbart tillgängligt efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse. De ska också ge sin behöriga myndighet och sina clearingmedlemmar en specificering av det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som inte är tillgängligt och skälen till att det inte är tillgängligt.
2. Om centrala motparter, efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse, samlar in finansiella medel från clearingmedlemmar som inte är på obestånd, ska beloppet vara detsamma som det ej tillgängliga ytterligare beloppet av förfinansierade avsatta egna medel, och de berörda centrala motparterna ska fördela detta belopp mellan clearingmedlemmarna som inte är på obestånd i proportion till deras bidrag till obeståndsfonden.

Artikel 5

Förfarande för ersättning till clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som lämnar ett finansiellt bidrag då det ytterligare beloppet inte är omedelbart tillgängligt

1. Centrala motparter ska vidta alla rimliga åtgärder för att ersätta clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som har bidragit finansiellt till den centrala motparten i enlighet med artikel 4.2. De ska göra detta genom att monetarisera de tillgångar som använts för att investera det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som beräknats i enlighet med artikel 1.1 senast 20 arbetsdagar efter underrättelsen om att medlen inte är tillgängliga enligt artikel 4.1.
2. Om inte annat följer av punkt 4 ska centrala motparter inom rimlig tid ersätta clearingmedlemmar som inte är på obestånd, fram till dess att alla belopp har återbetalats.
3. Återbetalningen av alla utestående belopp till clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska göras kontant och i samma valuta som för det finansiella bidraget från clearingmedlemmen till den centrala motparten.
4. Centrala motparter ska betala de förfallna beloppen till clearingmedlemmar som inte är på obestånd efter det att allt av följande har skett:
 - a) Driftskostnader har betalats.
 - b) Alla förfallna skuldförbindelser har betalats.
 - c) All ersättning som ska betalas ut inom den tidsfrist som anges i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/450 ⁽⁵⁾ har betalats.
5. Centrala motparter ska betala årlig ränta på utestående belopp om full återbetalning dröjer mer än 120 arbetsdagar från och med dagen för den inledande återhämtningsåtgärden som krävde finansiellt bidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd. Räntan ska motsvara den dröjsmålsränta som beräknas i enlighet med artikel 99 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/450 av den 25 november 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att specificera i vilken ordning centrala motparter ska betala ut den ersättning som avses i artikel 20.1 i förordning (EU) 2021/23, det maximala antal år under vilka dessa centrala motparter ska använda en andel av sina årliga vinster för sådana utbetalningar till innehavare av instrument som erkänner en fordran på deras framtida vinster och den maximala andel av dessa vinster som ska användas för dessa utbetalningar (EUT L 67, 3.3.2023, s. 5).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

*Artikel 6***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

1. Allmänna anvisningar

Procentnivån för det ytterligare belopp av den centrala motpartens förfinansierade avsatta egna medel som avses i artikel 1.1 ska beräknas av den centrala motparten med följande formel:

$$P = \max(10 \% ; (\min(25 \% ; \sum_{i=1}^5 A_i + \sum_{i=1}^3 B_i)))$$

där

A = parametrarna A₁ till A₅ som den centrala motparten ska beräkna i enlighet med avsnitt 2 till 6 i denna bilaga

B = parametrarna B₁ till B₃ som den centrala motparten ska beräkna i enlighet med avsnitt 7 till 9 i denna bilaga

Parametrarna A₁ till A₅ återspeglar den centrala motpartens struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet, och parametrarna B₁ till B₃ återspeglar strukturen för incitament hos den centrala motpartens aktieägare, ledning och clearingmedlemmar, inbegripet kunder till dessa clearingmedlemmar.

Den slutliga procentnivån P ska avrundas till närmaste heltal.

2. Typ och komplexitet för clearade tillgångsklasser

Parametern A₁ avser typ och komplexitet för clearade tillgångsklasser. Värdet på parametern A₁ ska vara mellan 1 % och 7 %. Parametern A₁ ska beräknas med följande formel:

$$A_1 = I_{assets} + I_{FX} + I_{settl}$$

där

I_{assets} återspeglar antalet olika tillgångsklasser som clearas av den centrala motparten. Värdet på I_{assets} ska beräknas med följande formel:

$$I_{assets} = 0,01 \times \min(5, N_{assets}),$$

där N_{assets} = antalet olika tillgångsklasser som clearas av den centrala motparten.

I_{FX} återspeglar antalet valutor som clearas av den centrala motparten. Värdet på I_{FX} ska vara 1 % om den centrala motparten clearar tillgångar som är angivna i, eller erbjuder avveckling i, mer än en valuta och 0 % i annat fall.

I_{settl} återspeglar avvecklingsmetoden för derivat. Värdet på I_{settl} ska vara 1 % om den centrala motparten erbjuder fysisk avveckling av derivatkontrakt och 0 % i annat fall.

3. Den centrala motpartens förbindelser och beroendeförhållanden vad avser andra finansmarknadsinfrastrukturer och finansinstitut

Parametern A₂ avser den centrala motpartens förbindelser och beroendeförhållanden vad avser andra finansmarknadsinfrastrukturer och finansinstitut. Värdet på parametern A₂ ska vara mellan 0 % och 2 %. Parametern A₂ ska beräknas med följande formel:

$$A_2 = I_{FMI} + I_{CMs}$$

där

I_{FMI} återspeglar antalet beroendeförhållanden. Värdet på I_{FMI} ska vara 1 % om den centrala motparten har mer än fem beroendeförhållanden med handelsplatser, betalningssystem och avvecklingssystem och 0 % i annat fall.

I_{CMs} återspeglar koncentrationen i den centrala motpartens clearingmedlemskap. Värdet på I_{CMs} ska vara 1 % om den centrala motpartens fem viktigaste clearingmedlemmar utgör mer än 40 % av den centrala motpartens totala förfinansierade medel, aggregerat för alla tjänster och obeståndsfonder och 0 % i annat fall. Centrala motparter ska fastställa andelen för de fem viktigaste clearingmedlemmarnas medel på grundval av ett årligt genomsnitt.

4. Den centrala motpartens interna organisation

Parametern A_3 ger ett mått på hur effektiv den centrala motpartens interna organisation är. Värdet på A_3 ska vara mellan 0 % och 5 %. Parametern A_3 ska beräknas med följande formel:

$$A_3 = I_{RiskCo} + I_{reporting} + I_{Riskstaff}$$

där

I_{RiskCo} återspeglar samspelet mellan styrelsen och den riskkommitté som inrättats i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 648/2012. Värdet på I_{RiskCo} ska vara 2 % om den centrala motpartens styrelse har fattat mer än tre beslut under de senaste tre åren där riskkommitténs rekommendation eller rekommenderade ståndpunkt inte följts och 0 % i annat fall.

$I_{reporting}$ återspeglar rapporteringsnivån för modellvalidering. Värdet på $I_{reporting}$ ska vara 0 % om modellvalideringen är strukturellt oberoende i förhållande till modellutvecklingen och 1 % i annat fall.

$I_{Riskstaff}$ återspeglar andelen personal som tillhör riskhanteringsfunktionen. Värdet på $I_{Riskstaff}$ ska ligga mellan 0 % och 2 % och beräknas med följande formel:

$$I_{Riskstaff} = \max\left(0; 0,02 \times \left(1 - \left(\frac{1}{0,2}\right)^{P_{risk}}\right)\right),$$

där P_{risk} = andelen heltidsekvivalenter inom riskhantering i förhållande till den centrala motpartens totala heltidsekvivalenter, inklusive utkontrakterade funktioner. Värdet på $I_{Riskstaff}$ ska vara 2 % om P_{risk} är lika med 0 %, och 0 % om P_{risk} är lika med 20 %.

5. Robustheten i den centrala motpartens riskhanteringsram

Parametern A_4 ger ett mått på hur robust den centrala motpartens riskhanteringsram är. Värdet på A_4 ska vara mellan 0 % och 8 %. Parametern A_4 ska beräknas med följande formel:

$$A_4 = I_{BT} + I_{incident} + I_{payments}$$

där

I_{BT} återspeglar lämpligheten i den centrala motpartens marginalsäkerheter enligt utvärdering mot utfallstester. Värdet på I_{BT} ska ligga mellan 0 % och 4 % och beräknas med följande formel:

$$I_{BT} = 0,04 \times P_{BT},$$

där P_{BT} = procentandelen av den centrala motpartens clearingkonton, beräknat som antalet clearingkonton som uppfyller kriteriet jämfört med den centrala motpartens totala antal clearingkonton, för vilka resultatet för utfallstester för marginalsäkerheter ligger under Emirförordningens minimikrav enligt artikel 24 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 ⁽¹⁾ under de senaste 12 månaderna. Värdet på I_{BT} ska vara 4 % om värdet på P_{BT} är 100 %.

$I_{incident}$ återspeglar den centrala motpartens operativa robusthet, baserat på antalet handelsincidenter. Värdet på $I_{incident}$ ska ligga mellan 0 % och 2 % och beräknas med följande formel:

$$I_{incident} = 0,02 \times \min\left(1; \frac{N_{days}}{10}\right),$$

där N_{days} = det antal dagar då den centrala motparten inte har kunnat genomföra nya transaktioner under två timmar eller mer under de senaste tolv månaderna. Värdet på $I_{incident}$ ska vara 2 % om värdet på N_{days} = tio dagar.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).

$I_{payments}$ återspeglar den centrala motpartens operativa robusthet, baserat på antalet handelsincidenter. Värdet på $I_{payments}$ ska ligga mellan 0 % och 2 % och beräknas med följande formel:

$$I_{payments} = 0,02 \times \min\left(1; \frac{N_{days}}{10}\right),$$

där N_{days} = det antal dagar då den centrala motparten inte har kunnat genomföra eller ta emot betalningar under två timmar eller mer under de senaste tolv månaderna. Värdet på $I_{payments}$ ska vara 2 % om värdet på N_{days} = tio dagar.

6. Pågående korrigerande åtgärder till följd av anmärkningar från den centrala motpartens behöriga myndighet

Parametern A_5 avser antalet väsentliga pågående korrigerande åtgärder till följd av anmärkningar från den centrala motpartens behöriga myndighet. Värdet på A_5 ska vara mellan 0 % och 2 %. Värdet på A_5 ska beräknas med följande formel:

$$A_5 = I_{reco}$$

där

I_{reco} återspeglar de pågående åtgärderna i tillsynsfrågor. Värdet på I_{reco} ska vara 2 % om den centrala motparten har minst en pågående väsentlig korrigerande åtgärd till följd av anmärkningar från sin behöriga myndighet där den har överskridit den tidsfrist som fastställts av myndigheten i åtgärdsplanen och 0 % i annat fall.

Vid tillämpningen av denna formel ska en korrigerande åtgärd anses vara väsentlig om den berörda centrala motparten eller den berörda behöriga myndigheten har gett den korrigerande åtgärden högsta prioritet, antingen på grundval av den centrala motpartens interna väsentlighetsmatris eller på grundval av den behöriga myndighetens egen klassificering.

7. Den centrala motpartens ägarförhållanden, kapitalstruktur och lönsamhet

Parametern B_1 avser den centrala motpartens ägarförhållanden och kapitalstruktur. Värdet på B_1 ska vara mellan 0 % och 4 %. Värdet på B_1 ska beräknas med följande formel:

$$B_1 = I_{majority} + I_{support}$$

där

$I_{majority}$ återspeglar förhållanden hos den centrala motpartens moderföretag. Värdet på $I_{majority}$ ska vara 2 % om den centrala motparten har ett moderföretag – med undantag för offentligt ägda grupper – som saknar kreditbetyg eller som har ett kreditbetyg under "investment grade" (hög till högsta kreditvärdighet) och 0 % i annat fall. Kreditbetyget ska vara det lägsta kreditbetyg som enheten erhållit från ett auktoriserat kreditvärderingsinstitut.

$I_{support}$ avser stödet från de centrala motparternas moderföretag. Värdet på $I_{support}$ ska vara 0 % om den centrala motparten får avtalsmässigt överenskommet väsentligt finansiellt stöd från sitt moderföretag i händelse av en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse, inbegripet bindande kreditlöften eller försäkringsavtal och 2 % i annat fall.

8. Ersättning till företagsledningen

Parametern B_2 avser i vilken utsträckning ersättningen till företagsledningen avtalsmässigt kan påverkas till följd av en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse. Värdet på B_2 ska vara mellan 0 % och 2 %. Värdet på B_2 ska beräknas med följande formel:

$$B_2 = I_{\%amount} + I_{\%staff}$$

där

$I_{\%amount}$ återspeglar den andel av företagsledningens totala rörliga ersättning som omfattas av återbetalningsklausuler. Värdet på $I_{\%amount}$ ska ligga mellan 0 % och 1 % och beräknas med följande formel:

$$I_{\%amount} = \max\left(0; 0,01 \times (1 - 2P_{amount})\right),$$

där P_{amount} = procentandelen av den centrala motpartens företagslednings totala årliga rörliga ersättning som omfattas av återbetalningsklausuler vid obeståndshändelse eller icke-obeståndshändelse. Värdet på I_{amount} ska vara 1 % om P_{amount} är 0 %.

I_{staff} återspeglar den procentandel av personerna i företagsledningen som omfattas av återbetalningsklausuler i händelse av förluster vid en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse. Värdet på I_{staff} ska ligga mellan 0 % och 1 % och beräknas med följande formel:

$$I_{staff} = \max\left(0; 0,01 \times \left(1 - P_{staff}\right)\right),$$

där P_{staff} = procentandelen av den centrala motpartens företagsledning, uttryckt i procent av företagsledningens årliga genomsnittliga heltidsekvivalenter, som omfattas av en klausul för återbetalning av rörlig ersättning.

9. Clearingmedlemmarnas och kundernas deltagande i den centrala motpartens riskhantering

Parametern B_3 avser clearingmedlemmarnas och kundernas deltagande i den centrala motpartens riskhantering. Värdet på B_3 ska vara mellan 0 % och 2 %. Värdet på B_3 ska beräknas med följande formel:

$$B_3 = I_{investment} + I_{incentives}$$

där

$I_{investment}$ återspeglar clearingmedlemmarnas och kundernas deltagande i investeringsbeslutsprocessen. Värdet på $I_{investment}$ ska vara 0 % om clearingmedlemmarna deltar i investeringsbeslut och bär en del av de potentiella förlusterna och 1 % i annat fall. Vid fastställandet av värdet på indikatorn $I_{investment}$ ska centrala motparter betrakta clearingmedlemmar som involverade i investeringsbeslut om de rådfrågas antingen i processen för godkännande av den centrala motpartens investeringspolicy eller i varje enskilt investeringsbeslut.

$I_{incentives}$ återspeglar incitamenten hos clearingmedlemmar i processen för obeståndshantering. Värdet på $I_{incentives}$ ska vara 0 % om det finns incitament för clearingmedlemmar att delta i processen för obeståndshantering och 1 % i annat fall.

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2023/841

av den 19 april 2023

om utnämning av kommissionens företrädare i Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets styrelse och budgetkommitté

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 154.1 och 171.2, och

av följande skäl:

- (1) Styrelsen och budgetkommittén ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat, två företrädare för kommissionen och en företrädare för Europaparlamentet samt deras respektive suppleanter.
- (2) Genom beslut C(2016) 3228 utsåg kommissionen sina företrädare och deras suppleanter i myndighetens styrelse och budgetkommitté.
- (3) Kommissionen har beslutat flytta över ansvarsområdet för en suppleant från enheten "Finansiella regler 2 och programhantering" till enheten "Inre politik" med ansvar för decentraliserade byråer vid generaldirektoratet för budget.
- (4) Detta beslut ersätter beslut C(2016) 3228 final som ska upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I styrelsen och budgetkommittén ska kommissionen företrädas av följande personer:
 - a) ställföreträdande generaldirektören för generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag med ansvar för immaterialrätt och dess efterlevnad, inbegripet kampen mot förfalskningar,
 - b) direktören för generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag med ansvar för immaterialrätt och dess efterlevnad, inbegripet kampen mot förfalskningar.
2. Deras suppleanter ska vara följande personer:
 - a) enhetschefen för generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag med ansvar för immaterialrätt och dess efterlevnad, inbegripet kampen mot förfalskningar,
 - b) enhetschefen för enheten med ansvar för decentraliserade byråer vid generaldirektoratet för budget.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas på de personer som, även tillfälligt, har den ställning som avses i artikel 1 vid tidpunkten för detta besluts antagande och på alla som efterträder dessa personer i en sådan ställning.

⁽¹⁾ EUT L 154, 16.6.2017, s. 1.

Artikel 3

Generaldirektören vid generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag ska informera styrelsens ordförande, budgetkommitténs ordförande och verkställande direktören för immaterialrättsmyndigheten om namnen på de personer som avses i artikel 1.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Beslut C(2016) 3228 ska upphöra att gälla.

Utfärdat i Bryssel den 19 april 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV